

EUROCLASSICA - ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΙΩΒΗΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΟΜΗΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ 22-29/8/2016 ΑΘΗΝΑ-ΧΙΟΣ σελ. 3	Γυναίκες και κατάθλιψη Της Δρ. Ίλια Θεοτοκά σελ. 5	Η Χίος μέσα στους αιώνες σελ. 6	ΖΩΡΖΗΣ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΗΣ (1810-1880): Το Σκλαβάκι, ο Επιχειρηματίας, ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ σελ. 7
--	---	--	---

Τα πρωτοβρόχια

Μήνυμα της προέδρου

Αγαπητές φίλες και φίλοι

Μετά από ένα ζεστό και ωραίο καλοκαίρι, φθάσαμε στο φθινόπωρο, και στις πρώτες βροχούλες.

Οι αλλαγές στη ζωή μας είναι αναπόφευκτες. Η δομή της ζωής είναι τέτοια, που κάθε τι εναλλάσσεται, καλό ή κακό, ωραίο ή άσχημο. Ίσως για να είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε αυτά που δεν μπορούμε να προβλέψουμε, είτε για να υπάρχει μια ποικιλία γιατί αλλιώς θα ήταν ο βίος ανιαρός και μονότονος.

Μας ήλθε το φθινόπωρο, αλλά εκτός από σποραδικές βροχούλες η καλοκαιρία συνεχίζεται και εκτός από τα πολύ δροσερά βράδια, η ζέση και ο λαμπρός ήλιος μας κάνει να νοσταλγούμε τις όμορφες μας θάλασσες. Βέβαια τα μηνύματα του επερχόμενου χειμώνα είναι περισσότερο ορατά στη Βόρειο Ελλάδα μας.

Βλέπουμε τα ποτάμια να ξεχειλίζουν, τα φύλλα να κιτρινίζουν και ξερα να πέφτουν στην γη.

Τα σπίτια μας τα ετοιμάζουμε για τον χειμώνα και σιγά-σιγά θα αρχίσουμε να βγάζουμε πιο ζεστά ρούχα. Ήδη απλώσαμε ελαφριές κουβερτούλες στα κρεβάτια μας και θα στρώσουμε τα χαλιά μας, όπου και στην θαλαπωρή τους θα βρίσκουμε ζεστασιά και προστασία στις κρύες νύχτες του χειμώνα. Θα ευχόμουν να ήταν όλα έτσι ειδυλλιακά και ωραία χωρίς προβλήματα σοβαρά και δυσκολίες, ούτως ώστε να απολαμβάνουμε κάθε αλλαγή χαρούμενα και φυσιολογικά.

Θα ήθελα η ωραία μας πατρίδα να μην περνούσε τόσες δοκιμασίες και δεινά.

Να ακούγαμε και κάτι καλό για την ωραία μας Ελλάδα.

Να ακούγαμε ότι δεν είμαστε καταχρεωμένοι, πως δεν πρέπει να πληρώνονται δυσβάστακτα χαράτσια, να μην βλέπαμε γύρω μας τους εχθρούς να μας προκαλούν και να μας φοβρίζουν, να μην φοβόμαστε πως ίσως μια μικρή αστοχία τα εχθρικά αεροπλάνα θα καταπατήσουν τα νησιά μας.

Πως τον επερχόμενο χειμώνα θα ευχόμουν να μην υπάρχουν άνθρωποι που θα παγώνουν χωρίς θέρμανση, πως οι ηλικιωμένοι θα είναι σεβαστοί όπως παλιά, και δεν θα ταλαιπωρούνται στον καύσωνα ή στην παγωνιά για να πάρουν μια πεχνιρή σύνταξη και αυτή διακεκομένη.

Να μην υπάρχουν οι υπαίτιοι που δημιουργούν πολέμους και να ξεριζώνουν πληθυσμούς ολόκληρους, που πρώτη η πατρίδα μας δέχεται το σκληρό τίμημα να τους δέχεται με όλα τα νοσηρά αποτελέσματα και τους φόβους για το μέλλον.

Θα ήθελα να ήταν όπως το υπέροχο ποίημα του Γεωρ. Δροσίνης.

Τα πρωτοβρόχια

Με τα πρωτοβρόχια θα 'ρθουν τα μηνύματα του χειμώνα: το ποτάμι θα θολώσει, θα τριζοβολούν ξερά τα πλατανόφυλλα, θα κρυώσει η νύχτα και θα μεγαλώσει.

Θα δροσοσταλάζουν κόκκινα τα κούμαρα, κυκλαμιές θ' ανθούν στο χώμα ταίρια ταίρια, θα καπνίζουν ασφαλιστά τα χωριατόσπιτα, και θ' αρχίσουν τα σπιτιάτικα νυχτέρια.

Θα σωπάσει ο τζίτζικας, κι ετοιμοτάξιδα γι' άλλων τόπων άνοιξη, μακριά απ' τα χιόνια, βράδυ βράδυ ως τα μεσούρανα θα χύνονται μαύροι φτερωτοί σταυροί, τα χελιδόνια.

Ω χαρά μας! το χειμώνα θα προσμένουμε, δίχως πάγους και χιονιές να φοβηθούμε: της ζωής μας το στερνό ταξίδι εκάναμε και την άνοιξη άλλων τόπων δεν ποθούμε!

Αυτή ήταν η ζωή της Ελληνικής υπαίθρου που νοσταλγούμε σε αντίθεση με την τωρινή ζωή των πόλεων με το τρέξιμο τα άγχη την δυσπραγία στην ανεύρεση των αγαθών για πάρα πολλούς.

Θα νοσταλγούμε μια ζωή απλή χωρίς πολέμους και οδυνηρές ανθρώπινες επεμβάσεις μια ζωή φυσιολογική όσο είναι δυνατόν τέτοια, που απλά και μόνο να μπορούμε να απολαμβάνουμε τα δώρα του Θεού και της φύσης.

Αγαπητές φίλες και φίλοι. Είθε ο επερχόμενος χειμώνας να προσφέρει σε όλους μας υπομονή, κουράγιο και πίστη και ελπίδα στον Χριστό μας, πως δεν θα μας αφήσει αλλά θα μας προστατεύσει από τα δεινά που καιροφυλαχτούν γύρω μας.

Καλό και ελπιδοφόρο χειμώνα.

Με αγάπη
Ανδρονίκη (Νίκη) Σκαρβέλη

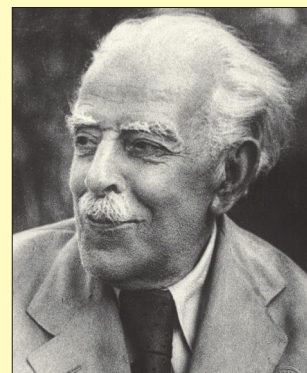
Το ποίημα ανήκει στην συλλογή θα βραδιάξει (1930)

Γεώργιος Δροσίνης
(1859-1951)

Γεννήθηκε στην Αθήνα από γονείς Μεσο-λογγίτες. Σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, αλλά προτού τελειώσει μεταγράφηκε στη Φιλοσοφική Σχολή.

Το 1885 πήγε στη Γερμανία και σπούδασε ιστορία της τέχνης και ξένες φιλολογίες στη Λειψία. Πρόσφερε πολλές υπηρεσίες στην αναγέννηση της λογοτεχνίας και στο δημοτικισμό. Υπηρέτησε στο Υπουργείο Παιδείας και στη Διεύθυνση Γραμμάτων και Τεχνών. Το 1926 έγινε ακαδημαϊκός. Ως ποιητής είναι ειδυλλιακός με παρνασσικές τάσεις. Τα έργα του, αν και μικρής λυρικής πνοής, χαρακτηρίζονται από ευγένεια και λεπτότητα και βοήθησαν να απαλλαγεί η ποίησή μας από τον κραυγαλέο ρομαντισμό. Έργα του: Ποίηση: *Ιστοί αράχνης* (1880), *Σταλακτίται* (1881), *Ειδύλλια* (1884), *Γαλήνη* (1902), *Φωτερά σκοτάδια* (1915), *Κλειστά βλέφαρα* (1918), *Πύρινη ρομφαία* (1921), *Θα βραδιάξει* (1930) κ.ά. Πεζά: *Αγροτικά επιστολαί* (1882), *Το βοτάνι της αγάπης* (1901), *Έρση* (1922) κ.ά. Το ποιητικό και πεζογραφικό του έργο είναι συγκεντρωμένο σε έξι τόμους (*Σύλλογος προς διάδοσιν Ωφελίμων Βιβλίων*).

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗΣ

Θουκιδίδου, Επιτάφιος Περικλεούς και η σημασία του για την Ευρώπη και την ανθρωπότητα

(Υπό Δρ. Φιλ. Μαρία
Ελευθερίας Γ. Γιατράκου)

Ο Θουκυδίδης ο Αθηναίος, ο μεγαλύτερος ιστορικός, μας διέσωσε στο δεύτερο βιβλίο της Ιστορίας του τον Επιτάφιο λόγο που ανετέθη στον αρχηγό της αθηναϊκής Πολιτείας, τον Περικλή, να εκφωνήσει για τους νεκρούς Αθηναίους, που έπεσαν κατά το πρώτο έτος του Πελοποννησιακού Πολέμου. Αυτός ο Επιτάφιος είναι ένας ύμνος στην Αθηναϊκή Δημοκρατία, την πιο δομημένη, λειτουργική, παραγωγική και στέρεη που γνώρισε ποτέ ο κόσμος. Φορέας της πραγματικότητας αυτής ο Δήμος, το σώμα των Αθηναίων πολιτών, υπήρξε αποτέλεσμα διαλόγου διαρκούς ανάμεσα στον πολίτη και τους ηγέτες του. «Έδοξε τη βουλή και τω δήμω». Αυτός ο Επιτάφιος μαρτυρεί την αγάπη των Αθηναίων για την ελευθερία, την ελευθερία λόγου, την ειρήνη, ισονομία, ισηγορία, την αρετή, τις διαχρονικές αξίες, τη δικαιοσύνη, την αξιοκρατία, την αγάπη για το ωραίο, την παιδεία, τον πολιτισμό.

Η αθηναϊκή δημοκρατία ως ιδέα και πολιτικό σύστημα ενέπνευσε τους ευρωπαϊκούς λαούς και τους λαούς όλου του κόσμου να τη μιμηθούν. Ο Επιτάφιος λόγος αποτελεί πρότυπο και μοναδική κληρονομιά στην ανθρωπότητα. Ο Επιτάφιος είναι ένας εύγλωττος παϊνάς που ακούσθηκε ένα έτος μετά την ολοκλήρωση του Παρθενώνα υπό την επίβλεψη του Φειδία. Η ιστορία, η κοινωνία και ο πολιτισμός της Αθήνας κατά την κλασική περίοδο συνδέονται άρρηκτα με το δημοκρατικό σύστημα διακυβέρνησης.

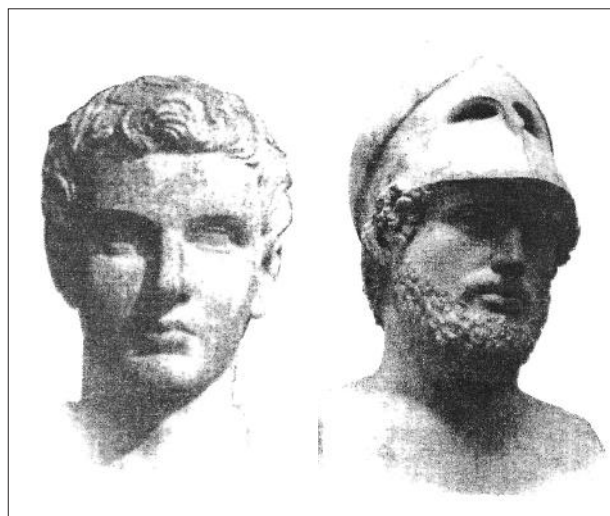
Βασικές παράμετροι του Επιτάφιου Λόγου, «και όνομα μεν δια το μη ες ολίγους αλλ' ες πλείονας οικείν δημοκρατία κέκληται». Στην αθηναϊκή δημοκρατία υπάρχει ισονομία. «Κατά τους νόμους μέτεστι πάσι το ίσον». Και για την αξιοκρατία, όλοι είναι ίσοι απέναντι στο δίκαιο και το νόμο αλλά και στα αξιώματα. Οι Αθηναίοι ανέρχονται με τις ικανότητες που διαθέτουν και την αρετή και όχι επειδή προέρχονται από κάποια ανώτερη κοινωνική τάξη. Στη δημοκρατική Αθήνα του χρυσού περικόλειου αιώνα οι Αθηναίοι απολαμβάνουν ελευθερία στη δημόσια και ιδιωτική ζωή τους

χωρίς να βλάπτουν τον συνάνθρωπο και σεβόμενοι τους άλλους και τον εαυτό τους, τους γραπτούς και άγραφους νόμους.

Οι Αθηναίοι σέβονται τους προγόνους και τους πατέρες που τους κληροδότησαν πατρίδα ελεύθερη χάρη στην αρετή και στην ανδρεία τους, και την επαύξησαν καθιστώντας την «αυταρκεστάτην» και για τον πόλεμο και για την ειρήνη. Με την πρωτότυπη, υποδειγματική τους νομοθεσία ενέπνευσαν και τους άλλους λαούς να τους αντιγράφουν, «χρώμεθα γαρ Πολιτεία ου ζηλούσι τους των πέλας νόμους...».

Ο Αθηναίος απολαμβάνει το ωραίο με λιτό τρόπο, χωρίς περιττές δαπάνες και πολυτέλειες, φιλοσοφώντας παράλληλα. Υπερτονίζει ο Περικλής τη σημασία συμμετοχής των πολιτών στα κοινά ώστε αν κάποιος παραμένει αμέτοχος να θεωρείται όχι φιλήσυχος αλλά άχρηστος «μόνον γαρ των μηδέν τώνδε μετέχοντα ουκ απράγμονα, αλλ' αχρείον νομίζομεν». Οι Αθηναίοι έχουν αίσθηση του κινδύνου, περίσκεψη και τόλμη κι ενώ αγαπούν τα αγαθά της ειρήνης δεν αποφεύγουν τον πόλεμο. Εγκωμιάζει ο Περικλής τον ευεργετούντο παρά τον δεχόμενον ευεργεσία «βεβαιότερος δε ο δρᾶσας την χάριν ώστε οφειλομένην δι' ευνοίας ω δέδωκε σώζειν, ο δε αντοφείλων αμβλύτερος, ειδῶς ουκ ες χάριν, αλλ' ες οφείλημα την αρετήν αποδώσων». Ο Περικλής δικαιολογημένα σεμνύνεται ότι η Αθήνα είναι το σχολείο, και το πνευματικό κέντρο όλης της Ελλάδος «ξυνελών τε λέγω την τε πάσαν πόλιν της Ελλάδος παιδευσιν είναι». Αναφέρεται επίσης στις ατομικές ικανότητες του κάθε πολίτη χωριστά και της πόλης εν γένει και αυτό αποδεικνύεται από την πραγματικότητα και τη δύναμη της πόλης αφού όλα τα επιτεύγματα των Αθηναίων οφείλονται στον τρόπο σκέψης και συμπεριφοράς και ιδανικών και η Αθήνα είναι η μόνη πολιτεία που δεν δίνει αφορμή να παραπονούνται για κακή στάση ούτε στον εχθρό αλλά ούτε και στους υπηκόους της. Και δεν έχει ανάγκη να την μνησεί κάποιος Όμηρος ή άλλος ποιητής.

Ο Περικλής αναφέρεται αρχικά στο ιστορικό πλαίσιο των επιταφίων και παρά τις επιφυλάξεις του εκφωνεί λόγον σεβόμενος τον νόμο. Αναφέρεται στα κατορθώματα των προγόνων, στο κράτος δικαίου της πόλης, στο σύστημα διακυβέρνησης και στο πολίτευμα, στην αξιοκρατία που

επικρατεί στην Αθήνα. Απολαμβάνοντας ελευθερία στη δημόσια και ιδιωτική ζωή τους οι Αθηναίοι σέβονται τους άλλους και τον εαυτό τους, τους γραπτούς και άγραφους νόμους.

Υπερτονίζονται οι χαρές της ζωής που απολαμβάνουν οι Αθηναίοι, με αγώνες, θυσίες ευπρεπείς κατοικίες. Με άνδρες με στρατιωτική υπεροχή με ανοικτές της πύλες της πόλης σε όλους προκειμένου να απολαύσουν μαθήματα ή θεάματα. Ο Περικλής επίσης επαινεί τους νεκρούς και συμβουλεύει τους ζώντες, παρηγορώντας τους συγγενείς των νεκρών.

Η Αθηναϊκή Δημοκρατία του χρυσού αιώνα του Περικλή υπήρξε αναμφισβήτητο το πιο σημαντικό, το πιο μελετημένο, το πιο επίκαιρο πολιτικό θέμα της ελληνικής ιστορίας των κλασικών χρόνων. Η πορεία της ανέπαφη και εξελικτική. Φορέας αυτής της πραγματικότητας ο Δήμος, το σώμα των Αθηναίων πολιτών. Αποτέλεσμα του διαρκούς διαλόγου ανάμεσα στους πολίτες και τους ηγέτες τους.

Ο Επιτάφιος του Περικλέους και τα λαμπρά πολιτιστικά επιτεύγματα που χαρακτήρισαν ως «χρυσούν αιώνα» της Ιστορίας την εποχή αυτή αποτέλεσαν και θα εξακολουθούν να αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα δώρα του ελληνισμού όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά και σε ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Συνεστίαση του Σωματείου

Μια γλυκιά καλοκαιρινή βραδιά κάτω από το λαμπρό φως της πανσελήνου, πραγματοποιήθηκε, την 17η Αυγούστου η συνεστίαση των φίλων του Δρομοκαϊτείου.

Στο ωραίο περιβάλλον του ξενοδοχείου Ελληνικό Κάστρο στην Χίο αγαπητοί φίλοι του Σωματείου τίμησαν την βραδιά.

Η εκλεκτή ορχήστρα με την κ. Γιάννα Φαφαλιού που τραγουδά με την σαγηνευτική φωνή της, το εκλεκτό φαγητό και το κέφι της βραδιάς ενθουσίασαν τους προσκεκλημένους.

Ευχαριστούμε τις φίλες και τους φίλους που τίμησαν την βραδιά και του χρόνου με το καλό.

Ο κύριος Τριπολίτης και Καράβολος με την κυρία Φαφαλιού έδωσαν μία ξεχωριστή νότα στη βραδιά

Ο κύριος Κριμιζής με την κυρία Φαφαλιού

Μερικές από τις παρέες της βραδιάς

EUROCLASSICA-ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΙΩΒΗΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΟΜΗΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ 22-29/8/2016 ΑΘΗΝΑ-ΧΙΟΣ

**Γράφει ο καπ.
Κώστας Φράγκος -
Μέλος της Ενώσεως
Ελλήνων Λογοτεχνών**

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα διεξήχθη κατά το τρέχον θέρος το ετήσιο παγκόσμιο συνέδριο της EUROCLASSICA και της ΟΜΗΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ.

Στην Αθήνα, στην επίσημη αίθουσα τελετών του πανεπιστημίου Αθηνών. Σε ένα κλίμα επιστημότητας, υπό την αιγίδα του προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, Προκόπη Παυλόπουλου, με την παρουσία Ακαδημαϊκών, του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών και της Κοσμήτορας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, πλειάδας καθηγητών ελληνικών και ξένων Πανεπιστημίων και διακεκριμένων προσωπικοτήτων πραγματοποιήθηκε το ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΙΩΒΗΛΑΙΟΝ με συμμετοχή πλήθους κόσμου. Οι ανακοινώσεις των ομιλητών υψηλού επιπέδου, πλαισιωνόταν από απαγγελία αποσπασμάτων της τραγωδίας του Σοφοκλή, Αντιγόνη, που κατέπληξαν το ακροατήριο με την αριστουργηματικά απόδοση και τις αρχαίες ενδυμασίες και με εκτέλεση με ανακατασκευασμένα αρχαία μουσικά όργανα από το μουσικό συγκρότημα «ΛΥΡΑΥΛΟΣ». Εξάλλου οι επισκέψεις και ξεναγήσεις στο Λύκειον Αριστοτέλους, στο Νέο Μουσείον Ακροπόλεως, στην Ακαδημία Πλάτωνος, στην Ακρόπολη και στο Αρχαιολογικό Μουσείο, στην Ερέτριας στον Ωρωπό, στον Αρχαιολογικό χώρο Χαλκίδας, υπήρξαν μια μοναδική εμπειρία.

Εξίσου λαμπρή επιτυχία σημείωσε η πραγματοποίηση του συνεδρίου της Ομηρικής Ακαδημίας στη Χίο, με συνέδρους κορυφαίες προσωπικότητες από ολόκληρο τον κόσμο, με ανακοινώσεις υψηλού επιπέδου, με μαθήματα και εντύπωση στα ομηρικά έπη, με μαθήματα Νεοελληνικής γλώσσας, Ιστορίας, πολιτισμού, μελοποιημένα Νεοελληνικής λογοτεχνίας και ελληνικών παραδοσιακών χορών. Με επίσκεψη στη Δασκαλόπετρα, Βιβλιοθήκη, Αρχαιολογικό Μουσείο, Νέα Μονή, Ένωση Μαστιχοπαραγωγών Χίου και αλλού. Ιδιαίτερη εντύπωση προκάλεσε η εκτέλεση μουσικοχορευτικών δρώμενων από εικοσαετή ομάδα φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου, το βράδυ 25/8 στο Ίδρυμα Μαρία Τσάκος.

Εξάλλου μεταξύ των ομιλητών διακρίθηκαν και συμπατριώτισσες μας για τις καταπληκτικές τους ομιλίες, όπως η κα Μαριέλα Βαρώνη, κ. Αθηνά Ζαχαρού-Λουτράρη, Τζένη Συρρή-Χαννάκη, Νίκη Σκαρβέλη, Πρόεδρος του Σωματίου «ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ», με την πρωτότυπη ομιλία της για τον Ερρίκο Σλήμαν και τα Ομηρικά έπη διανθισμένη με πλήθος εικόνων.

**Η ομιλία της κ. Νίκης Σκαρβέλη - Προέδρου του
Σωματίου «ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ»
Ο ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΛΗΜΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΟΜΗΡΙΚΑ ΕΠΗ**

Στις 6 Ιανουαρίου το 1822 γεννήθηκε στη Γερμανία στην πόλη Νουμπόκοφ του Μεκλεμβούργου Εβερίν ένα παιδί που επρόκειτο να μετατρέψει τις αρχαιολογικές ανασκαφές σε μια από τις πιο ρομαντικές περιπέτειες του αιώνα του.

Έγινε γνωστός από τα ευρήματα του στην Τροία και στις Μυκίνες. Με τις ανακαλύψεις του επιβεβαιώνει την ιστορικότητα της Ιλιάδας και του Ομήρου.

Γιός πάστορα, με έξι παιδιά, είχε δύσκολα παιδικά χρόνια καθώς προερχόταν από πτωχή οικογένεια.

Ο πατέρας του όμως είχε πάθος για την αρχαία ιστορία, και τον ανέθρεψε με τις διηγήσεις του Ομήρου και τις περιπλανήσεις του Οδυσσέα.

Στο σχολείο ήταν από τους χειρότερους μαθητές. Διάβαζε μόνο ότι τον γοήτευε και τον γοήτευαν οι αφηγήσεις του πατέρα του και ταύτιζε τον εαυτό του με τους ήρωες της Ιλιάδας και της Οδύσσειας.

Με μεγάλη λύπη, γράφει ο Σλήμαν, τον άκουγα να λέγει ότι η Τροία είχε καταστραφεί τόσο ολοκληρωτικά που είχε εξαφανισθεί δίκως να αφήσει κανένα ίχνος της υπάρξεώς της.

Σε ηλικία 8 ετών και μετά από σκέψη, ανακοίνωσε την πρόθεσή του να αφιερώσει τη ζωή του στην ανακάλυψη της χαμένης πόλης της Τροίας.

Σε ηλικία 10 ετών παρουσίασε στον πατέρα του μία πραγματεία για τον Τρωικό πόλεμο, και το 1836 έφυγε από το σχολείο και εργάστηκε ως υπάλληλος σε ένα παντοπωλείο.

Το 1841 επιβιβάστηκε σε πλοίο που θα πήγαινε στην Νότια Αμερική ως καμαρότος. Το πλοίο βυθίστηκε και μετά από 9 ώρες σε βάρκα τα κύματα την έφεραν στην ακτή της Ολλανδίας.

Ο Ερρίκος Σλήμαν έγινε εμποροϋπάλληλος και κέρδιζε 150 δολάρια το χρόνο. Τα μισά τα ξόδευε σε βιβλία και ζούσε με τα άλλα μισά, και το όνειρό του. Η ευφυΐα και η εργατικότητα του έφεραν τα φυσικά αποτελέσματα. Στο Άμστερνταμ εργάστηκε σε εμπορικό σπίτι.

Εκεί κατάφερε να ολοκληρώσει τις σπουδές του και να μάθει ξένες γλώσσες μεταξύ των οποίων και Ρώσικα. Κατά τη διάρκεια του Κριμαϊκού πολέμου, έκανε μεγάλη περιουσία

**Ο αρχαιολογικός χώρος της αρχαίας Τροίας
στον λόφο Χισαρλίκ της βορειοδυτικής Τουρκίας**

ασχολούμενος με στρατιωτικές συμβάσεις. Με όπλο το εμπορικό του δαιμόνιο και την γλώσσα, βρίσκεται στην Αγία Πετρούπολη με δικό του εμπορικό σπίτι.

Η οικονομική του κατάσταση ανέρχεται θεαματικά, συνεχίζει να διδάσκει ξένες γλώσσες, τις οποίες είχε πρωτοφανή έφεση αφού συνοπτικά έμαθε 22 γλώσσες ανάμεσά τους Αρχαία και Νέα Ελληνικά.

Το 1850 πήρε την αμερικανική υπηκοότητα. Το 1852 πήγε στην Ρωσία και παντρεύτηκε. Αλλά ο γάμος αυτός δεν πήγε καλά. Ταξίδεψε στην Ελλάδα, Τυνησία, Κίνα, Λετονία, Ινδία. Το 1863 είχε δημιουργήσει μια μεγάλη περιουσία. Πέντε χρόνια αργότερα το 1868 μετακόμισε στην Ελλάδα και επισκέφτηκε την περιοχή που αναφέρει ο Όμηρος.

Διατύπωσε τη θεωρία ότι η Τροία βρισκόταν στο λόφο του Ισαρλίκ και όχι στο Μπουρνάβασι όπως θεωρούσαν οι άλλοι μελετητές, και ότι οι τάφοι των Ατρείδων βρίσκονταν εντός του τείχους του φρουρίου των Μυκηνών.

Πηγαίνει στην Ιθάκη και ψάχνει για να βρει το ανάκτορο του Οδυσσέα. Φέρνει στο φως σπουδαία ευρήματα αλλά όχι το ανάκτορο. Γράφει πραγματεία στα Αρχαία Ελληνικά περί αρχαιολογίας και ανακηρύσσεται διδάκτωρ αρχαιολογίας.

Αν και οι κακές γλώσσες λένε ότι η οικονομική του επιρροή και οι γνωριμίες του συνέβαλαν στην απόκτηση του πτυχίου του στην Γερμανία, η μεγάλη συνεισφορά του δεν έχει αποτιμηθεί. Αντιθέτως από πολύ νωρίς στην Μεγάλη Βρετανία έλαβε μεγάλη αναγνώριση. Το 1869 επιστρέφει στην Αδριανούπολη για την έκδοση του διαζυγίου του από τη Ρωσίδα σύζυγό του. Αναζητούσε πλέον νέα σύζυγο. Οι προδιαγραφές που είχε, να θεωρείται απόγονος του Ομήρου, τον προέτρεπαν να συζευχθεί με Ελληνίδα, με αρχαιοελληνική ομορφιά, που να λατρεύει τον δημιουργό της Οδύσσειας και να γνωρίζει την Ιλιάδα.

Ο 45χρονος Σλήμαν την βρήκε στο πρόσωπο της 17χρονης Σοφίας Εγκαστρωμένου από την οποία απαίτησε μεταξύ άλλων να μάθει ξένες γλώσσες.

Αν και την δυσκόλευε πολύ η πρώτη υποχώρηση που έκανε για χάρη του, ενώ ακολούθησαν πολλές ακόμη κατά τη βασανιστική συμβίωση της Σοφίας με τον Σλήμαν.

Το 1870 στα στενά των Δαρδανελίων παρακολουθεί τις ανασκαφές του πρόξενου των Η.Π.Α. Φρανκ Κάλμπερτ ο οποίος τον παρότρυνε να ασχοληθεί συστηματικά με την ανασκαφή. Με την Ιλιάδα στο χέρι και τον Όμηρο στην ψυχή εντόπισε τα σημεία που ήταν τα πλοία των Αχαιών. Για λόγους μυστικότητας μόνο με τη γυναίκα του, έναν αρχιτέκτονα και έναν αρχαιολόγο άρχισαν να σκάβουν στο ύψωμα Χισαρλίκ.

Εκεί με αντάλλαγμα τις πέτρες που ξέθαβε η ανασκαφή οι Τούρκοι του επέτρεψαν να συνεχίσει την ανασκαφή στην ιδιοκτησία τους.

Οι παραξενιές των ιδιοκτητών και η έλλειψη επίσημης άδειας οδήγησαν την ανασκαφή σε αποτυχία.

Αλλά μετά συνεχίστηκε με νέους όρους.

Αργότερα το 1873 στις 30 Μαΐου έγινε η μεγάλη ανασκαφή! Εκεί βρέθηκαν χιλιάδες ορειχάλκινα, αργυρά και χρυσά αντικείμενα, αγγεία, κοσμήματα και ότι άλλο θα μπορούσε να φανταστεί κανείς. Αρχαία αντικείμενα που μπορεί και να έφθαναν στις 9.000.

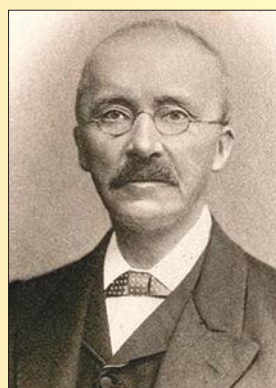
Η επιμονή του που έφθανε στα όρια της εμμονής, όντως τον οδήγησε στα ερείπια της Τροίας, αφήνοντας κατάπληκτη την παγκόσμια κοινότητα, σε σκηνοθεσία που προερχόταν από παντού.

Ο Σλήμαν επεχείρησε να πουλήσει το θησαυρό του Πριάμου όπως ονόμασε τα ευρήματα της Τροίας ή να τα δωρίσει στην ελληνική κυβέρνηση, και αφού εκείνη δεν δέχτηκε, φοβούμενη κυρίως την αντίδραση της Τουρκίας τον δώρισε το 1880 στην πόλη του Βερολίνου και άλλος διασκορπίστηκε σε φίλους στην Ελλάδα.

Μετά το δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο είχαν χαθεί τα ίχνη του θησαυρού του Πριάμου όπως και πολλών άλλων έργων τέχνης.

Στη δεκαετία του 1990 ο θησαυρός του Πριάμου εκτέθηκε στην Ρωσία. Μετά την αποκάλυψή του λοιπόν, ο θησαυρός διασκορπίστηκε, και όπως είπαμε στήθηκε η πιο ευφάνταστη σκηνοθεσία.

Τα ευρήματα που βρέθηκαν σε διαφορετικά σημεία της ανασκαφής τα τοποθέτησαν μαζί, με αποτέλεσμα να δημιουργήσει

ένα απίστευτο σκηνικό που απείχε πολύ από την πραγματικότητα. Είχε πλέον παρουσιάσει τον θησαυρό του Πριάμου ένα θησαυρό χίλια χρόνια αρχαιότερο, ενώ την ασπίδα που βρήκε την κατέγραψε ως ασπίδα του Αχιλλέα.

Μη ξέροντας καθόλου από στρωματογραφία, δεν έμαθε ποτέ ότι δεν ανακάλυψε μια Τροία, αλλά εννιά.

Όσο κι αν κατηγορήθηκε από ιστορικούς για την καταστροφή πολύτιμων στοιχείων, λόγω της έλλειψης μεθοδολογίας, αναμφισβήτητη είχε πάθος, όραμα και αποφασιστικότητα.

Χωρίς αυτόν η ύπαρξη της Τροίας μπορεί ακόμα να μην είχε επιβεβαιωθεί.

Αφού συγκρούστηκε με την Τουρκία για την απόκρυψη του θησαυρού, ζήτησε από την Ελλάδα να τους δεχτεί με αντάλλαγμα την άδεια ανασκαφής στις Μυκίνες. Η ελληνική κυβέρνηση του έδωσε την άδεια, με την προϋπόθεση να παρακολουθείται από τις αρμόδιες αρχές.

Με τον Πausanias στο χέρι το 1879 ανάσκαψε τον πρώτο περίβολο και λακκοειδείς τάφους πίσω από την πύλη των Λεόντων.

Επίσης έφερε στην επιφάνεια ευρήματα που ανήκαν σε άρχοντες 300-400 χρόνια πριν από τους ήρωες τους.

Λίγο πριν από το θάνατό του ανακαλύπτει και το ανάκτορο της Τυρρηνίας και διενεργεί ανασκαφές στον Ορχομένο της Βοιωτίας. Πέθανε στην Νάπολη στις 26 Δεκεμβρίου 1890.

Ο Σλήμαν επικρίθηκε σκληρά από μελετητές για τον μη επιστημονικό τρόπο, που έκανε ανασκαφές και για την συμπεριφορά του. Κι όμως ήταν ένας άνθρωπος που κατάφερε με πείσμα και εμμονή να κάνει το όνειρό του πραγματικότητα.

Γεννήθηκε φτωχός χωρίς εφόδια, χωρίς τη δύναμη να μορφωθεί. Δούλεψε όμως σκληρά και απέκτησε περιουσία, μορφώθηκε, έμαθε γλώσσες και μπόρεσε να αφοσιωθεί στο πάθος του, την αρχαιολογία και να κάνει το όνειρό του πραγματικότητα. Δεν ήταν ένας επιστήμονας που μαθήτευε σε σημαντικές πανεπιστημιακές έδρες.

Ήταν όμως ένας παθιασμένος ερασιτέχνης αρχαιολόγος, που απέδειξε ότι η αρχαιολογία είναι πάθος, μεράκι και τρόπος ζωής.

Ήταν ο Ερρίκος Σλήμαν. Ένας παθιασμένος λάτρης του Ομήρου που συνέθεσε το όνομά του με τις ανεκτίμητες αξίες ανασκαφές στην Τροία και στις Μυκίνες.

Απέδειξε πως η Ιλιάδα δεν ήταν μύθος, η Τροία υπάρχει και ο πόλεμος έγινε. Και αυτό το ανακάλυψε ένα παθιασμένος, ερασιτέχνης αρχαιολόγος, χάρη στην εμμονή που τον βασάνιζε από μικρό παιδί. Θεωρείται ο πατέρας της επιστήμης, της αρχαιολογίας όπως την ξέρουμε σήμερα, ιδιοφυές πνεύμα, πολυτάλαντος, γλωσσολάτρης, ταξιδευτής. Σπανίως προσφέρθηκαν τόσες υπηρεσίες στην αρχαιολογία.

Είχε ελαττώματα και αρετές, διότι ο ενθουσιασμός του τον έσπρωξε σε αλόγιστη βία που κατέστρεψε ευρήματα ή έφερε σύγχυση για να φτάσει αμέσως στον σκοπό που επεδίωκε.

Προτιμώ όμως έναν άνθρωπο, που στην προσπάθειά του να αναδείξει αυτό που πιστεύει, προβαίνει και σε κάποιες καταστροφές χάρη της επιστήμης παρά κοινές αρχαιολογικά πηγές που καταστρέφουν για το κέρδος ή για το προσωπικό όφελος, ή φοβισμένους και αδιάφορους ειδικούς οι οποίοι προκειμένου να μην διαταραχθεί η μακαριότητα τους ή και να μην προβληθεί κάποιος άλλος, αφήνουν τα μνημεία στην αφάνεια και την σύγχρονη ιστορία στην άγνοια.

Ο κόσμος των σοφών αμφέβαλε για τους ισχυρισμούς του ενώ ο ίδιος εξακολούθησε με θάρρος τις ανασκαφές έως την στιγμή που τον κατέβαλε η αρρώστια. Απεβίωσε το 1890 εξαντλημένος από τις κλιματικές συνθήκες, την εχθρότητα των σοφών, και τον ακατάπαυστο πυρετό των ονείρων του.

Η αγάπη του για τον κόσμο της Ιλιάδας, τον οδήγησε να δώσει στα παιδιά του τα ονόματα Ανδρομάχη και Αγαμέμνων.

**Ο Πρόεδρος της Παγκόσμιας Ομηρικής Ακαδημίας
συχαίρει την κυρία Νίκη Σκαρβέλη
και της αποδίδει το βραβείο**

Προκόπης Παυλόπουλος: "Λίκνο της Ελληνικής Ναυτιλίας τα Καρδάμυλα"

Το γεγονός ότι για πρώτη φορά στην ιστορία πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας επισκέπτεται το λίκνο της ελληνικής ναυτιλίας, τα Καρδάμυλα, αποτέλεσε μια εξαιρετική ευκαιρία να αναδειχθεί ο εθνικός ρόλος και η συμβολή της ναυτιλίας μας.

Στο πλαίσιο της έναρξης της νέας σχολικής χρονιάς στο «Σπίτι της Μαρίας» στα Καρδάμυλα και του Αγιασμού που ετελέσθη από τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Χίου, Ψαρών, Οινουσσών & Καρδαμύλων κ.κ. Μάρκο η Α.Ε. ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος, αποδέχθηκε την πρόσκληση των ιδρυτών και του Διοικητικού Συμβουλίου του Κοινωφελούς Ιδρύματος «Μαρία Τσάκος» - Κέντρο Ναυτικής Έρευνας και Παράδοσης για να τιμήσει την εκδήλωση.

Με την άφιξη τον προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας ετελέσθη πανηγυρική δοξολογία, ενώ ο πρόεδρος είχε την ευκαιρία να επιθεωρήσει και τις ζημιές από τις πρόσφατες πυρκαγιές.

Επίσης παρευρέθηκαν η Περιφερειάρχης Βορείου Αιγαίου κα Χριστιάνα Καλογήρου και ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

Ο Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών, Οινουσσών & Καρδαμύλων κ. Μάρκος στον χαιρετισμό του είπε ότι "τα Καρδάμυλα σας υποδέχονται ως οι απόγονοι του Ελληνικού Εμπορικού Ναυτικού που προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στην πατρίδα. Από αυτούς τους αγώνες γεννήθηκε το ελληνικό κράτος το οποίο αναπτύχθηκε από τα κατορθώματα της ναυτιλίας.

Όταν το 1979 η Ελληνική Δημοκρατία ενετάχθη στους κόλπους ενδόσαμε, όπως είπε ο Κ. Καραμανλής, η Ελλάδα μπήκε στην ΕΟΚ με προίκα της την Ελληνική ναυτιλία. Γι' αυτό πρέπει η Πολιτεία να ενσκήψει στον Έλληνα ναυτικό και το ενδιαφέρον αυτό θα αποβεί ευεργετικό και κερδισμένο το Ελληνικό κράτος.

Ο καπ. Παναγιώτης Τσάκος καλωσορίζοντας τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στην Χίο τόνισε ότι το νησί αποτελεί κέντρο ναυτοσύνης και έχει εξέχουσα θέση στην οικονομία και τον τουρισμό της χώρας μας.

Αναφέρθηκε στην «Στέγη της Μαρίας» που στεγάζει περίπου 25 Ελληνόπουλα από άλλες περιφέρειες της πατρίδας μας. Επεσήμανε ότι "από γενέσεως κόσμου, ταξιδεύει στο Αιγαίο, ορθόπλωρα η Χίος αφιπλώντας την μοίρα που της επεφύλασσε η ιστορία.

Το Ίδρυμα Μαρία Τσάκος προωθεί την ευρηματικότητα, την έρευνα για την ανάπτυξη της ναυτικής τεχνολογίας και ανταμείβει τις προσπάθειες των ανθρώπων της ναυτιλίας. Αισθανόμαστε χρέος μας να υπηρετούμε την ελληνική ναυτιλία. Η ναυτιλία έχει δημιουργηθεί από αιώνες με κόπους και προσπάθεια. Η ναυτοσύνη έχει ενσωματωθεί στο DNA των Ελλήνων και των κατοίκων της Χίου".

Υπάρχει όμως άμεσος κίνδυνος αφελληνισμού της ναυτιλίας, είπε με έμφαση. "Αν συμβεί αυτά θα σπεύσουν ξένα συμφέροντα να επωφεληθούν. Οι Έλληνες πλοιοκτήτες επιθυμούν να προσφέρουν νέες θέσεις εργασίας σε Έλληνες και Ελληνίδες ναυτικούς. Η ιστορία δεν θα συγχωρήσει αυτή την αμέλεια εάν διαρραγεί ο κρίκος ναυτιλίας και Έλληνα ναυτικού. Κρίμα να ναυπηγούνται σε τρίτες χώρες ελληνόκτητα πλοία χωρίς καμία ανταπόδοση για την ελληνική οικονομία".

Θετικό σημείο, πρόσθεσε, σ' αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση υπήρξε η προ ζετίας σύσταση του Ομίλου HEMEXPO που επιδιώκει, με επιτυχία, τη συμμετοχή ελληνικής προέλευσης εξαρτημάτων εξοπλισμού και εφοδίων πλοίων μέχρι ποσο-

στού 10% του κόστους κατασκευής των - γεγονός που έκτοτε απέφερε οικονομικά αποτελέσματα ύψους αρκετών εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων.

Ο καπ. Παναγιώτης Τσάκος ευχαρίστησε επίσης τους μαθητές, την κοινωνία των Καρδαμύλων και το Δ.Σ. του Ιδρύματος για την συμβολή τους στην αποστολή του Ιδρύματος.

"Θα σας στηρίζουμε και θα σας καθοδηγήσουμε στον δρόμο της αριστείας" κατέληξε ο καπ. Παν. Τσάκος.

Στον χαιρετισμό τον ο κ. Παυλόπουλος αναγνώρισε τα επιτεύγματα της ελληνικής ναυτιλίας και την προσφορά της Χίου στους αγώνες του έθνους. Επίσης, εξήρε τις προσπάθειες του Ιδρύματος να ενισχύσει τα παιδιά όχι μόνο στην φοίτηση τους, αλλά και στις πανεπιστημιακές σπονδές τους και την μετέπειτα σταδιοδρομία σε όποιον τομέα διαλέξουν. Επεσήμανε ότι η Ελληνική ναυτιλία είναι σήμερα κυρίαρχη σε όλους τους ωκεανούς και τις θάλασσες του κόσμου τιμώντας "Το Μέγα το της θαλάσσης κράτος" που είπε ο Περικλής στον Θεμιστοκλή. Επίσης, τα επιτεύγματα της ελληνικής ναυτιλίας στηρίζουν τον ελληνισμό και την πρόοδο του έθνους.

Τέλος, ευχαρίστησε το Ίδρυμα Μαρία Τσάκος και το «Σπίτι της Μαρίας» για την συμβολή στην εκπαίδευση και την ναυτιλία.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Γ. Γραμματέας κ. Γ. Θεοδοκόας, ο Βουλευτής Χίου κ. Ν. Μητράκης, ο Πρέσβυς κ. Π. Μολυβιάτης, ο ΑΓΕΕΘΑ Ναύαρχος Ε. Αποστολάκης, ο Αρχηγός Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής Αντιναύαρχος Σ. Ράπτης, ο Αρχηγός Στόλου Αντιναύαρχος Κ. Καραγιώργης, η Περιφερειάρχης Β. Αιγαίου κ. Χ. Καλογήρου και ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Σ. Κάρμαντζης, ο Δήμαρχος Χίου κ. Ε. Βουρνούς, επίλεκτα μέλη της Χιακής και ναυτιλιακής κοινωνίας της χώρας, οι γονείς των μαθητών της Στέγης και πολλοί Καρδαμυλίτες ναυτικοί με τις οικογένειες τους.

Στη συνέχεια παρεκάθησε σε γεύμα που παρέθεσε προς τιμήν τον ο Καπ. Παναγιώτης Τσάκος, ο γιός του Νίκος και η οικογένεια του μετά το οποίο μετέβη στην Χώρα της Χίου όπου και επεσκέφθη τα Κεντρικά Γραφεία του Ιδρύματος "Μαρία Τσάκος".

Επιμέλεια Καπ-Κώστας Φράγκος
(Από ELVANI)

Μεγάλες τιμές για τα Καρδάμυλα στην Χίο

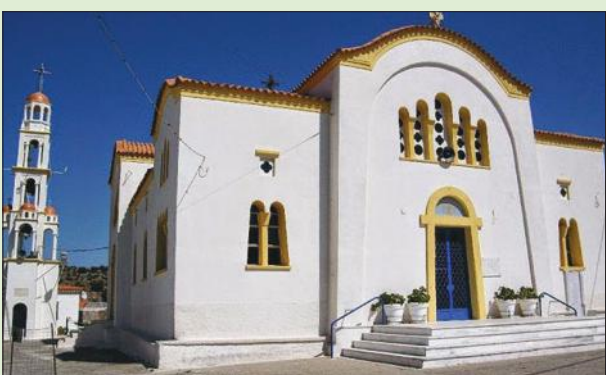
Σεπτέμβριος 2016. Η Χίος και ειδικά τα Καρδάμυλα είχαν την τιμή να υποδεχτούν και να προσκυνήσουν την Κάρα του Οσίου Νικολάου του Πλανά και την επίσκεψη του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

Την Παρασκευή 9 του μήνα Σεπτεμβρίου κατέφθασε στην Χίο στον Μητροπολιτικό Ναό η Κάρα του Αγίου Νικολάου του Πλανά όπου ετέθη σε λαϊκό προσκύνημα.

Και την Κυριακή 11 Σεπτεμβρίου στις 6μ.μ. η Κάρα του Οσίου με επίσημη Λιτανεία από την Πλατεία του Μαρμάρου κατευθύνθηκε προς τον μεγαλοπρεπή Ναό του Τιμίου Σταυρού Καρδαμύλων. Με υψωμένες τις σημαίες στα μπαλκόνια την θυμιάζουν και ρίχνουν λουλούδια, μέσα σε πλήθος κόσμου με ευλάβεια και κατάνυξη η Κάρα του Οσίου συνοδεύτηκε στο Ναό όπου ετέθη σε Λαϊκό προσκύνημα.

Επίσης την 13^η του μήνα Σεπτεμβρίου τα Καρδάμυλα υποδέχτηκαν την αυτού υψηλότητα τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο.

Ο κος Πρόεδρος προσκεκλημένος του επιτυχημένου γόνου των Καρδαμύλων κ. Παν. Τσάκου, ήλθε να παρευρεθεί στον Αγιασμό για το νέο Σχολικό έτος για τα παιδιά του ιδρύματος Μαρία Τσάκος. Το ίδρυμα Μαρία Τσάκος ιδρύθηκε εις μνήμην της κόρης του κ. Παναγιώτη Τσάκου και της Ιατρού κας Ειρήνης Τσάκου.

θάλασσας, και του εφοπλισμού αφού δημιουργήσαν εμπορικό στόλο που κατέχει τα πρωτεία παγκοσμίως. Στην άμιλλα των κατοίκων της, υπερβολική ή όχι, οφείλεται η ανάδειξή τους στην παγκόσμια ναυτιλία.

Καμάρι για τα Καρδάμυλα, την Χίο, την Ελλάδα.

Οι εορτές αυτές που έκλεισαν τον Σεπτέμβρη την καλοκαιρινή σεζόν του 2016

Και του χρόνου με υγεία.

Νίκη Σκαρβέλη

Ο ναός του Τιμίου Σταυρού υψώνεται υπερήφανος στον λόφο των Καρδαμύλων. Ένα καμάρι της ανθρώπινης ευλάβειας και πίστης δεσπόζει μεγαλοπρεπώς μέσα και έξω και αντανάκλα το μεγαλείο Αυτού που αντιπροσωπεύει Τον Τιμίο Σταυρό.

Η Κάρα του Οσίου παρέμεινε έως την 14 Σεπτεμβρίου

ημέρα της πανήγυρις του Τιμίου Σταυρού.

Μετά από την προετοιμασία, με λειτουργίες, παρακλήσεις, τους χαιρετισμούς γιορτάστηκε κάτω από ένα λαμπρό ήλιο και μια θάλασσα καταγάλανη και ακύμαντη η γιορτή του Τιμίου Σταυρού.

Η γιορτή του θανάτου και της Ανάστασης που αντιπροσω-

πεύει ο Τίμιος Σταυρός.

Ο ναός καταστόλιστος από δεκάδες βασιλικούς και ολόλαμπρος από αστραφτερή καθαριότητα, δέχτηκε τον κόσμο απ' όλη την Χίο και τις αρχές του νησιού και λειτουργήθηκε με αρχιερατική επισήμότητα.

Και του χρόνου με υγεία να ξαναγιορτάσουμε την χάρι του.

ΑΓΧΟΣ ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΥ ΟΤΑΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΑΝΕ ΓΙΑ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΕ ΑΛΛΗ ΠΟΛΗ Ή ΧΩΡΑ

Δρ. ΙΛΙΑ ΘΕΟΤΟΚΑ
ΚΛΙΝΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ-ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ
ΑΙΓΙΝΗΤΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ - Πρόεδρος της Δράσης για την Ψυχική Υγεία
iliatheotoka@yahoo.gr

Σύντομες οδηγίες προς τους γονείς

Η έναρξη των σπουδών σε μία άλλη πόλη ή άλλη χώρα, κάποιες φορές προκαλεί άγχος, προβληματισμούς, φοβίες στο άτομο που φεύγει ή και στα μέλη της οικογένειας. Σε σπάνιες περιπτώσεις, μπορεί να επηρεάσει την εμπλοκή στις νέες δραστηριότητες, στην προσαρμογή του ατόμου και στην εξέλιξή του.

Θα πρέπει, βέβαια, να πούμε ότι ο αποχωρισμός είναι ένα φυσιολογικό κομμάτι της ζωής των ανθρώπων, το οποίο ξεκινά από πολύ νωρίς, από την ηλικία των 2 ετών, που συνήθως τα παιδιά ξεκινούν τον παιδικό σταθμό. **Το πώς οι γονείς έχουν χειριστεί τα θέματα αποχωρισμού από αυτήν την ηλικία, θα καθορίσει το πώς το παιδί προσαρμόζεται σε καινούργιες καταστάσεις στη ζωή του, και ειδικά, όταν πρέπει να αφήσει τους γονείς και να προχωρήσει σε δικά του βήματα αυτονομίας, κοινωνικοποίησης και ανάληψης με τη δική του ευθύνη, της ζωής του.**

Η στιγμή των σπουδών είναι ιδιαίτερα σημαντική για κάθε νέο άνθρωπο, γιατί τα περισσότερα παιδιά έχουν κοπιάσει, αλλά και ονειρευτεί αυτήν τη στιγμή πολλά χρόνια πριν.

Όταν τελικά η στιγμή των σπουδών έρχεται και το παιδί, που δεν είναι πλέον παιδί, θα πρέπει να μετακομίσει σε μία άλλη πόλη, το οικογενειακό του περιβάλλον θα πρέπει να άρει τους φόβους του και τους ενδοιασμούς, να το ωθήσει να

ακολουθήσει το όνειρό του και να κάνει πράξη το στόχο για τον οποίο δούλεψε μα κόπο και αγωνία όλα τα σχολικά χρόνια.

Φόβοι του τύπου, «**φοβάμαι να φύγω, μήπως κάτι πάθουν οι γονείς μου όταν θα λείπω**», ή «**πώς θα αντιμετωπίσω τη μοναξιά**», « **θα κάνω εύκολα νέους φίλους**», ή «**θα καταλαβαίνω τη γλώσσα**», αν πρόκειται για ξένη χώρα, θα πρέπει να συζητηθούν και να εκτιμηθούν ρεαλιστικά, δίνοντας στο παιδί το αίσθημα της εμπιστοσύνης στον εαυτό, της αισιοδοξίας ότι όλα τα προβλήματα έχουν τη λύση τους και της ομορφιάς που έχουν στη ζωή οι νέες εμπειρίες, οι νέοι στόχοι, τα καινούργια ξεκινήματα.

Σημαντική βοήθεια είναι για το παιδί, το να το συνοδεύσει ο γονιός για λίγες ημέρες στην καινούργια πόλη, που θα ζει. Αυτό βέβαια, δεν πρέπει να κρατήσει πολύ, για να μπορέσει και το παιδί να προσαρμοστεί μόνο του στην καινούργια πραγματικότητα.

Συχνά, τους 3 πρώτους μήνες της εγκατάστασης, υπάρχουν αρκετά «πισωγυρίσματα», άγχη και φόβοι. Οι γονείς δεν θα πρέπει να διστάσουν, και να ενθαρρύνουν το παιδί να παραμείνει στην πόλη που ζει, σε περίπτωση που εκφράσει την επιθυμία ότι θέλει να γυρίσει πίσω. Συνήθως, παρατηρούμε ότι μετά από ένα τρίμηνο τα παιδιά προσαρμόζονται, θέλουν περισσότερο να μείνουν, επενδύουν ου-

σιαστικότερα στις σπουδές τους και προχωρούν.

Αν βέβαια, το παιδί αρχίζει να εμφανίζει απόσυρση, μη συμμετοχή στις σπουδές, παράπονα για σωματικά ενοχλήματα (π.χ. πόνος στο κεφάλι, στο στομάχι, ζαλάδες κλη), καταθλιπτική διάθεση, κρίσεις πανικού ή άλλες φοβίες, τότε και το ίδιο και οι γονείς του πρέπει να απευθυνθούν εγκαίρως σε ένα ψυχολόγο για να εκτιμηθούν τα συμπτώματα αυτά και να βοηθηθούν ψυχολογικά να ξεπεράσουν αυτή τη δύσκολη φάση.

Κάποιες ψυχολογικές παρεμβάσεις από τον ψυχολόγο είναι ιδιαίτερα βοηθητικές, τόσο για τους γονείς, όσο και για τα παιδιά, και συχνά μέσα σε λίγες συνεδρίες τα παιδιά μπορούν να διαχειριστούν τους φόβους τους, να προχωρήσουν στις σπουδές τους και στην εξέλιξη των κοινωνικών τους σχέσεων, και από την άλλη, να καθισχαστούν οι γονείς και να μην ανακυκλώνουν το άγχος και την αγωνία τους.

Το παιδί καλείται μέσα σε αυτές τις ψυχοθεραπευτικές συνεδρίες να περιγράψει τους φόβους του, να τους κατανοήσει και να κάνει μία ρεαλιστική αποτίμηση όλων των καταστάσεων που το πάνε πίσω. Παράλληλα, ο ψυχολόγος μπορεί να προτείνει νέες εναλλακτικές αντιμετώπισης των προβλημάτων, που το παιδί μπορεί να μην τις είχε σκεφτεί και να λυθούν αδιέξοδα και φόβοι.

- Ακούστε το παιδί σας. Μην υποτιμάτε, αλλά και μη διογκώνετε μέσα σας αυτό που σας λέει.

- Δώστε το χρόνο να προσαρμοστεί.

- Μην αντιδράτε εν θερμώ.

- Όταν έρθει στο σπίτι, πηγαίνετε μία βόλτα και συζητείστε τότε ότι το απασχολεί.

- Δείξτε ότι είστε έτοιμοι να ακούσετε τα πάντα.

- Ενθαρρύνετε το να ακολουθήσει το στόχο του και να απολαύσει τα θετικά του νέου αυτού βήματος στη ζωή του.

- Μιλήστε του για τις προσωπικές σας εμπειρίες, αν είχε τύχει να σπουδάζατε και εσείς σε μία άλλη πόλη.

- Ελέγξτε το δικό σας άγχος και τη δική σας πιθανή ανάγκη να έχετε το παιδί σας κοντά σας.

Γυναίκες και κατάθλιψη

Η κατάθλιψη είναι νόσος των γυναικών; Ισχύει πραγματικά σε μεγάλο βαθμό, εφόσον τα ποσοστά κατάθλιψης των γυναικών σε σχέση με τους άντρες είναι σχεδόν τα διπλάσια. Οι αλλαγές που παρατηρούνται στις ορμόνες των γυναικών σε διάφορες φάσεις της ζωής τους, επηρεάζουν τη χημεία του εγκεφάλου τους και κατά συνέπεια την συναισθηματική τους κατάσταση. Ένα τέτοιο παράδειγμα αποτελεί η επιλόχεια κατάθλιψη, που παρατηρείται μετά τη γέννηση του παιδιού.

Επίσης η απώλεια σε οποιαδήποτε μορφή μπορεί να προκαλέσει κατάθλιψη σε μερικές γυναίκες. Βέβαια, θα πρέπει να πούμε ότι οι ορμονικές αλλαγές από μόνες τους δεν προκαλούν κατάθλιψη. Άλλοι βιολογικοί παράγοντες, κληρονομικότητα, τα γεγονότα και οι εμπειρίες στη ζωή συμβάλλουν περισσότερο στην κατάθλιψη.

Φάσεις στη ζωή της γυναίκας που συνδέονται με κατάθλιψη.

- Εφηβεία ο συνδυασμός ορμονικών αλλαγών και παραγόντων, όπως, σεξουαλικότητα και αίσθηση ταυτότητας του κοριτσιού, συγκρούσεις με τους γονείς, αυξημένη πίεση για επιδόσεις στο σχολείο ή στα σπορ μπορούν να συσχετιστούν με κατάθλιψη.

- Διαταραχές στην έμμηνο ρύση. Σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να συνδεθεί με δυσθυμική διάθεση.

- Εγκυμοσύνη. Η περίοδος των αρμονικών αλλαγών σε συνδυασμό με τον τρόπο ζωής, την πίεση στη δουλειά, προβλήματα στη σχέση με το σύντροφό, έλλειψη κοινωνικής υποστήριξης, προηγούμενη υπογονιμότητα, λιγότερο η περισσότερη επιθυμητή εγκυμοσύνη, πιθανή διακοπή αντικαταθλιπτικής αγωγής μπορεί να είναι κάποιοι από τους παράγοντες που μία εγκυμονούσα γυναίκα μπορεί να εμφανίσει κατάθλιψη.

- Επιλόχεια Κατάθλιψη. Πολλές γυναίκες μετά τη γέννηση του παιδιού τους νιώθουν θλιμμένες, θυμωμένες, ευερέθιστες, έχουν αίσθημα κενού. Παράλληλα, μπορεί να νιώθουν ότι δεν είναι αρκετά καλές μητέρες ,

μπορεί να είναι ιδιαίτερα αγχωμένες με την ανατροφή του μωρού, να πιέζονται από τις υπόλοιπες υποχρεώσεις της καθημερινότητας και να μην έχουν την κατάλληλη υποστήριξη από το σύντροφό τους. Οι παραπάνω παράγοντες πολύ συχνά αποτελούν λόγους για την εμφάνιση της επιλόχειας κατάθλιψης. Η επιλόχεια κατάθλιψη απαιτεί άμεση αντιμετώπιση και με φαρμακευτική αγωγή! αλλά και με ψυχοθεραπευτική αντιμετώπιση της μητέρας και του οικογενειακού της περιβάλλοντος.

- Εμμηνόπαυση. Οι ορμονικές αλλαγές επηρεάζουν τη διάθεση της γυναίκας, η οποία νιώθει ότι χάνει τη νεότητα της. Παράλληλα, η εμμηνόπαυση μπορεί να συνοδεύεται και από διαταραχές ύπνου, αύξηση βάρους κλπ. Στις περιπτώσεις αυτές, η πιθανότητα κατάθλιψης είναι μεγαλύτερη.

- Όμως δεν θα πρέπει να παραλείψουμε τους κοινωνικούς και πολιτιστικούς παράγοντες που αυξάνουν τα ποσοστά Κατάθλιψης στις γυναίκες, όπως η ανισότητα ως προς την εξουσία που μπορεί να διαθέτει μία γυναίκα, το μεγάλο φορτίο υποχρεώσεων στην εργασία και στο σπίτι, το να μεγαλώνει μία γυναίκα μόνη της ένα παιδί, η φροντίδα ηλικιωμένων ατόμων. Όλα αυτά βαρύνουν Περισσότερο τις γυναίκες και ακόμα και σήμερα η ευαισθητοποίηση του κοινωνικού συνόλου γύρω από αυτά τα θέματα είναι περιορισμένη.

ΠΩΣ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΤΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ

- Μιλήστε σε κάποιον δικό σας για τα συναισθήματά σας.

- Διατηρείστε, όσο γίνεται, μία θετική διάθεση. Αποδεχτείτε ότι στη ζωή υπάρχουν δυσκολίες, θλίψη, δυσάρεστες στιγμές. Είναι σημαντικό να μπορούμε να αγαπάμε τη ζωή, ακόμα και στις πιο δύσκολες φάσεις της.

- Προσπαθήστε να σκέφτεστε ρεαλιστικά. Ελέγξτε τις προσδοκίες και τις προτεραιότητες σας. Μην εστιάζετε στα αρνητικά μίας κατάστασης, δείτε και τις θετικές της πλευρές.

- Μην αφήνετε τις αρνητικές σκέψεις να επηρεάζουν

τον τρόπο που θα επιλύσετε ένα πρόβλημα. Να είστε ανοιχτοί σε πιθανές λύσεις.

- Κάντε μία λίστα με αυτά που σας αρέσουν στον εαυτό σας.

- Επιτρέψτε στον εαυτό σας να μην είστε τέλειοι.

- Να θέτετε μικρούς καθημερινούς στόχους. Όταν τους ολοκληρώνετε, να επιβραβεύετε τον εαυτό σας.

- Φροντίστε τη διατροφή σας. Επιλέγεται τροφές με Ω3 λιπαρά και πλούσιες σε βιταμίνη B12. Αποφύγετε το αλκοόλ και την υπερβολική ποσότητα καφέ. Φροντίστε τον ύπνο σας.

- Βάλτε συστηματικά την άσκηση στη ζωή σας (π.χ. περπάτημα καθημερινά, κάποιο σπόρ, γυμναστική κλπ), μπορείτε να συνδυάσετε την άσκηση με φιλική παρέα, που την κάνει πιο ευχάριστη.

- Να εκτίθεστε συστηματικά σε ηλιόλουστα μέρη.

- Βάλτε καινούργιες δημιουργικές δραστηριότητες στη ζωή σας (ζωγραφική, μουσική, φωτογραφία). Το να είμαστε δημιουργικοί, μας επιτρέπει να εξερευνούμε τα συναισθήματά μας και να εκφραζόμαστε. Παράλληλα, μας κάνει να νιώθουμε καλύτερα και μας δίνει ικανοποίηση.

- Εμπλακείτε πιο ενεργά σε δραστηριότητες. Εμπλουτίστε την κοινωνική σας ζωή κρατείστε κοντά σας τους φίλους και την οικογένεια.

Οι παραπάνω συμβουλές μπορεί να σας βοηθήσουν σημαντικά, αλλά όχι από μόνες τους, εάν τα καταθλιπτικά συναισθήματα είναι έντονα, διαρκούν πάνω από 2 εβδομάδες και επηρεάζουν σοβαρά την καθημερινή σας λειτουργικότητα. Στην περίπτωση αυτή, αλλά και στην περίπτωση που σκέπτεστε ότι η ζωή δεν αξίζει και κάνετε σκέψεις να δώσετε τέλος στη ζωή σας, θα πρέπει να επισκεφτείτε άμεσα έναν κλινικό ψυχολόγο ή ψυχίατρο για να ξεκινήσετε ψυχοθεραπεία ή και να πάρετε αντικαταθλιπτική αγωγή.

Να έχετε υπόψη σας ότι Η ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΠΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ, ΕΦΟΣΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΤΕ ΝΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΤΕ.

ΤΑΔΕ ΕΦΗ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Του Στέλιου Δ. Καραβόλου

Από καταβολής κόσμου κρατάει αυτό το γαϊτανάκι του εθνικού ναρκισσισμού που γεμίζει την ιστορία της χώρας μας με πληγές. **Εμείς οι Έλληνες που δώσαμε στην οικουμένη τα φώτα ίου πολιτισμού και μείναμε στο σκοτάδι**, εμείς που έχουμε τα αρχαία μνημεία, εμείς που αριστεύουμε και επιχειρούμε επιτυχώς στο εξωτερικό. Εμείς που πολεμήσαμε τον Γερμανικό φασισμό. Εμείς που έχουμε ωραίο κλίμα, ωραίο ουρανό γαλανό και ωραία θάλασσα γαλανή, ωραία πηγάδια και ωραίες τρύπες στο νερό. Εμείς που έχουμε και εκκλησιάκια γαλανόλευκα και καταγάλανο ουρανό, εμείς που κρατούμε τον Πάππα από τα... γένια.... και τα λοιπά, και τα λοιπά. **Εμείς οι Χιώτες που θα κάνουμε με την δικήνιοα την Χίο αποθήκη ψυχών με ότι αυτό συνεπάγεται**. Εμείς οι Έλληνες που γνωρίζουμε να διασκεδάζουμε στην ζωή μας, εμείς που κάνουμε στο νοσοκομείο όμηνα ραντεβού για να δώσει στους συγγενείς μας το... πιστοποιητικό αποδημίας εις Κύριον.

Να συμπληρώσει και ο υποφαινόμενος που δεν ζητά τίποτα και από κανέναν, εκτός από την ευκαιρία να καταθέτει την γνώμη του χωρίς να υβρίζει, ότι δεν πρέπει να καϊδεύουμε τα αυτάκια. **“Τα υστερινά τιμούν τα πρώτα” λέει ο λαός και στην περίπτωση μας τα υστερινά δεν τιμούν καθόλου τα πρώτα λέμε και εμείς.**

Πρώτο κουσούρι η δικήνιοα που μετά τα επιτεύγματα της κλασσικής αρχαιότητας παράλυσε οικονομικά τα Ελληνικά βασίλεια και οι Πέρσες τα υπόταξαν με το νόμισμά τους και τις διαβολές που φούντωναν την δικήνιοα. Τότε αναγκάστηκε ο Αλέξανδρος να απειλήσει με κάψιμο των εμπλεκομένων σε πόλεμο βασιλείων για να σταματήσει το αδελφοκτόνο μίσος των Ελλήνων. Ακολούθησε ο πόλεμος Αθηναίων και Θηβαίων και οι Θηβαίοι κάλεσαν σε βοήθεια τους Ρωμαίους με αποτέλεσμα την Ρωμαϊκή κατοχή, (των Θηβαίων συμπεριλαμβανομένων). **Μετά ήρθε το 1821 που έτρωγαν οι πολιορκημένοι Μεσολογγίτες ποντίκια και πίσω από τον Τουρκικό κλοιό οι οπλαρχηνοί αντί να σπάσουν την πολιορκία έτρωγαν τα σκώτια τους.** Μετά, κατά τον εμφύλιο, έτρωγε ο αδελφός τον αδελφό και ο φίλος τον φίλο, και τώρα ακόμη αν προκύψει η ευκαιρία (όχι όλοι), κάνουμε τον συνάνθρωπο δαγκωτό. Η ιστορία μας γράφει ότι το μεγαλύτερο μέρος της είναι αιώνες κατοχής από τους Ρωμαίους και τους Τούρκους, τους Ενετούς και παρασκηνιακά από τους Άγγλους, τους Αμερικανούς και

τώρα από τους Ευρωπαίους εταίρους.

Είναι μια ιστορία υποτελών πολιτών που κάποιοι διαχρονικά τα κάνουν και μετά τα κουκουλώνουν σαν τις γάτες και τους καϊδεύουν τα αυτάκια τους για να είναι μια **αδύνατη κοινωνία να μπορούν μόνοι ή με τους ξένους να την καταδυναστεύουν**. Η κρίση αξιών από την οποία πάσχει η κοινωνία αυτή και την οποία αρκετοί άρχισαν να επισημαίνουν ανεπιφύλακτα και απροκάλυπτα, εκδηλώνεται με την ιδιότητα, την έλλειψη αλληλεγγύης, το ψέμα, την υποκρισία, την κομπίνια και την έλλειψη αγάπης γενικότερα η οποία εκδηλώνεται μόνο με την ξενομανία. **Με αυτά τα μειονεκτήματα γεμίσαμε την βουλή με πολιτική ανεπάρκεια (ολίγων εξαιρουμένων) που “κατ’ εικόνα και ομοίωση του λαού συμπεριφερόταν και συμπεριφέρεται αναλόγως**. “Η δημοκρατία μας αυτοκαταστράφηκε διότι κατεχράσθη το δικαίωμα της ελευθερίας και της ισότητας, διότι έμαθε τους πολίτες να θεωρούν:

1. Την αυθάδεια ως δικαίωμα,
2. Την παρανομία ως ελευθερία,
3. Την αναίδεια του λόγου ως ισότητα,
4. Και την αναρχία ως ευδαιμονία. (Ισοκράτης 436-338 π.χ.)

“Ταύτα Έφην” Ισοκράτης ταύτα δίδαξε και σ’ εμάς που δεν θέλουμε να τα κάνουμε και να τα σκεπάζουμε σαν τις γάτες γιατί αυτό μας κάνει μεγάλη ζημιά. **Έτσι δεν τα μυριζόμαστε, δεν τα γνωρίζουμε και άρα δεν συνειδητοποιούμε τα κουσούρια μας και την κατάντια στην οποία μας οδηγούν, για να βελτιωθούμε**. Οργιάζει ο εγωκεντρισμός και η ατομική προσπάθεια εκεί που μόνο η συλλογική προσπάθεια μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Κατακερματίστηκε ο πολιτικός κόσμος σε πλήθος κομμάτων, μας ψιλογαζώνουν οι ξένοι λέγοντας ότι ο κάθε Έλληνας είναι και ένας υποψήφιος πρωθυπουργός. Οι μικροί και οι μεσαίοι που οργιάζαν προσπαθώντας μονήρεις και φοροδιαφεύγοντες, τώρα κλαίνε για τον “θάνατο του φοροφυγάδα εμποράκου” που νόμιζε ότι θα τα καταφέρει μοναχός.

Μοναχοί νομίσαμε ότι θα τα καταφέρουμε και οι πολίτες που συνωστιζόμαστε μέσα στα πολιτικά γραφεία προεκλογικά και παζαρεύαμε και πουλούσαμε την ψήφο μας για μια θέση στο δημόσιο, αδιαφορώντας για το ήθος του πολιτικού. Έτσι γεμίσαμε με πολιτική ανεπάρκεια (ελάχιστων εξαιρουμένων) την βουλή των Ελλήνων.

Θα μεγαλουργήσουμε στο μέλλον αισιοδοξούν μερικοί και εμείς απαισιοδοξούμε γιατί για να μεγαλουργήσουν οι Έλληνες **ΠΡΕΠΕΙ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ** και δυστυχώς εξαφανίζεται ο Ελληνισμός. Ο Ελληνισμός θα εξοντωθεί μόνον όταν κοπούν οι ρίζες του δένδρου είπεν ο Κίσιγκερ, αυτές ήδη τις έκοψαν και το δένδρο μαραίνεται. **Οι αυτόχθονες δεν**

αναπαράγονται και μόνο οι εξωχώριοι αναπαράγονται σαν λαοί. Μόνο με 1200 λέξεις Ελληνικές και με τις υπόλοιπες ξένες επικοινωνεί η πλειοψηφία της νεολαίας και η προκυμμία σείεται από τα τύμπανα της ζούγκλας που τα ονομάζουν μουσική, ακόμη και δημοσιογράφοι χρησιμοποιούν πολλές λέξεις από την Αγγλική γλώσσα. Οι πινακίδες των καταστημάτων είναι γραμμένες στα Αγγλικά. Μια ομάδα από νεαρούς μπήκε στο λεωφορείο, εμπρός να τραγουδήσουμε ένα κλασσικό τραγούδι είπε ένας και άρχισαν να “τραγουδούν” τον εθνικό ύμνο γελώντας, μπήκε στο λεωφορείο η νεολέρα, φώναξαν οι πρεσβύτεροι. Ο σφαγέας ο Σουλεϊμάν ο μεγαλοπρεπής μπήκε σε κάθε Ελληνικό σπίτι και θαυμάστηκε, και η σειρά “Καρά Σεβντά” γνωρίζει μεγάλη ακροαματικότητα. Η “ομάδα” ονομάζεται group και η “σύναξη” meeting και άλλες λέξεις “ων ουκ έστι αριθμός”. **Οι γείτονες επιδιώκουν την φιλία μας χωρίς πρώτα να ζητήσουν συγγνώμη για την σφαγή. Όταν όμως εναγκαλίζεται ένας μέγας πληθυσμός με δυνατό πιστεύω, με μίαν μικρή και με αδύνατα ή ανύπαρκτα πιστεύω κοινωνία τότε γίνεται όσωση, η μικρή κοινωνία αφομοιώνεται και γι’ αυτό Τουρκοφέρνουμε περιστασιακά υποθάλλουμε και δικαιώνουμε τον φασισμό**.

Αν πάμε έτσι με μεγαλοστομίες και ανεδαφικά οράματα και νοσηρές ναρκισσιστικές νοοτροπίες όπως γινόνταν ανέκαθεν, χωρίς να συνειδητοποιούμε τα ελαττώματα που αποκτήσαμε μέσα σε αιωνόβιες κατοχές για να τα διορθώσουμε, η παγκόσμια ιστορία θα γράφει: “Σε τούτη την γεωγραφική περιοχή που λέγεται Ελλάδα κάποτε ζούσε ένας πολύ χρήσιμος στην ανθρωπότητα λαός”.

Να σταματήσουμε λοιπόν τις μεγαλοστομίες και τον νοσηρό εθνικισμό. Να σταματήσουμε να καϊδεύουμε τα αυτιά της αγελάδας “για να μας κάτσει” προκειμένου να την... αρμέξουμε.

Να σταματήσουμε να αεροβατούμε, να αερολογούμε, να κολακεύουμε ή να μοιρολογούμε και με ειλικρίνεια και πιθανόν προσωπική ζημία και εν γνώσει των συνεπειών να λέμε στον κόσμο την αλήθεια. Γιατί καλή είναι η κριτική στους παράγοντες για τα κακώς κείμενα αλλά δεν έχουμε το δικαίωμα να κρίνουμε πριν να ελέγξουμε τα πρόσωπά μας στον καθρέπτη. Γιατί αν δεν συνειδητοποιήσουμε τα λάθη δεν μπορούμε να τα διορθώσουμε και αν δεν τα διορθώσουμε το τέλος του Ελληνισμού δεν θα είναι μακριά. **Ήδη τα πρώτα επώδυνα σημάδια της ξένης κατοχής και της εξαθλίωσης είναι αισθητά**. Γρηγορείτε πριν να είναι αργά γιατί τότε απονευρωμένοι θα έχουμε συνηθίσει όπως οι Τσαλακούνη στην κατάντια μας. Τότε “μια δουλειά ότι νάνε, όσο νάνε και όπου νάνε θα λέμε”, θα τρώμε το ξεροκόμματο και θα γλύφουμε με ικανοποίηση τα χείλη μας.

Παρουσίαση του βιβλίου «Η Χίος μέσα στους αιώνες»

γνωρίζω πολλά χρόνια, υπήρχαν οικογενειακές σχέσεις στην Ευαγγελίστρια της Χίου όπου έμεναν οι οικογένειές μας.

Έχω λοιπόν ακούσει πως όταν η κα Μαίρη ήταν μικρή, δεν έπαιζε με τα άλλα παιδιά, αλλά έπαιρνε χώμα και νερό και έφτιαχνε διάφορα σχήματα. Κι ενώ η μητέρα της την μάλωνε γι’ αυτό, εκείνη εξακολουθούσε να πλάθει με τα μικρά χεράκια της, προσπαθώντας να τους δώσει τη μορφή που φανταζόταν.

Μεγαλώνοντας κατόρθωσε λόγω της αντιρρήσεως των γονιών της, να σπουδάσει κρυφά και φανερά την γλυπτική και να εξελιχθεί σε μια από τις αξιολογότερες Ελληνίδες γλύπτριες.

Δεν της έφτανε όμως αυτό. Ανήσυχο πνεύμα, ασχολήθηκε με την ζωγραφική, με την χαρακτική, και σε όποιο μέρος κι αν πήγαινε, αναζητούσε την γνώση, σε μουσεία, γκαλερί και μνημεία.

Αποτύπωνε στο χαρτί τις γνώσεις αυτές και ενδόμυχα είχε σκοπό να τις μεταδώσει.

Είναι όμως πρώτα απ’ όλα Χιώτισσα. Πως λοιπόν τους θησαυρούς που ανακάλυπτε κάθε φορά για την Χίο, να μην σκεφτεί να τα γράψει σε βιβλίο να τα μάθουν όλοι; Και να δημιουργήσει αυτό το υπέροχο βιβλίο που αφήνει πο-

λύτιμη παρκαταθήκη σε εμάς και στις επόμενες γενιές;

Μέσα από τις σελίδες του βλέπουμε ν’ αποκαλύπτεται το νησί αναδεικνύοντας όλη του την αξία.

Ένα νησί πανέμορφο (όλα τα νησιά της Ελλάδας μας είναι ωραία) αλλά και ξεχωριστό, όχι μόνο για τα προϊόντα του που σε κανένα άλλο μέρος του κόσμου δεν υπάρχουν, δεν αναδεικνύει μόνο την ξεχωριστή ικανότητα των κατοίκων του που το αναδεικνύουν το λίκνο της Ναυτιλίας αλλά γεννά και επιστήμονες τρανούς, καλλιτέχνες, λόγιους.

Η κα Μαίρη Παπακωνσταντίνου με το βιβλίο της αυτό, συγκέντρωσε επάξια εκτός τους τίτλους της γλύπτριας, της ζωγράφου, της χαράκτριας της 1^{ης} κας της Ευρώπης, αλλά και τον τίτλο της λογίας.

Με επιστημονική τεκμηρίωση στη συλλογή στοιχείων και με ύφος σαφές και γλαφυρό, απλό και κατανοητό, εξιστορεί την ιστορία της Χίου από των αρχαίων χρόνων μέχρι την απελευθέρωση του νησιού από τον τουρκικό ζυγό.

Μέσα από το βιβλίο της ο αναγνώστης ανακαλύπτει γεγονότα ιστορικά, πολιτισμικά, και προπάντων τις τέχνες και το πνεύμα που διέπει από τότε μέχρι τώρα τον γνήσιο Έλληνα, που

ήταν πάντα και θα είναι ο γνήσιος Χιώτης.

Πιστεύω ότι για πρώτη φορά έχει εκδοθεί ένα τέτοιο βιβλίο τόσο επιμελημένο, τόσο τεκμηριωμένο και αποκαλυπτικό όσον αφορά την Χίο και την ιστορία της.

Είμεθα ευγνώμονες για το πολύτιμο αυτό δώρο που μας χάρισε, και εύχομαι η Μαίρη Παπακωνσταντίνου να πραγματοποιήσει και το άλλο όνειρό της που μαζί το αρχίσαμε και που έμεινε ημιτελές λόγω οικονομικών δυσκολιών.

Το άγαλμα του Ομήρου, το πρόπλασμα του οποίου βρίσκεται στην Χίο και θα ήταν άλλο ένα πολύτιμο κόσμημα που θα δώσει στο νησί μας την αίγλη που του αξίζει.

Ευχαριστούμε την κα Παπακωνσταντίνου για τα δώρα που μας χαρίζει όλα αυτά τα χρόνια.

ΖΩΡΖΗΣ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΗΣ (1810-1880): Το Σκλαβάκι, ο Επιχειρηματίας, ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Βρισκόμαστε στα μέσα του Φεβρουάριου² και οι πίτες - ακόμα - δίδουν και παίρνουν! Παρά λοιπόν το γεγονός ότι δεν είμαι... πολιτικός (ούτε πολιτευτής) κάποιες υποχρεώσεις με υποχρεώνουν να παρευρίσκομαι σε κάποιες από αυτές τις κοινωνικές εκδηλώσεις. Οι περισσότεροι γνωστοί μου γνωρίζουν ότι ασχολούμαι και με το Δρομοκαΐτειο και με το Νοσοκομείο Συγγρού. Κάποιοι λοιπόν από τους παρευρεθέντες σε μια από τις εκδηλώσεις θέλοντας να δείξει ότι γνωρίζει τους Χιώτες μεγάλους Ευεργέτας, «μπέρδεψε» τα παιδικά χρόνια του Α. Συγγρού (ο οποίος γεννήθηκε πλουσιόπαιδο και 20 περίπου χρόνια μετά τον Δρομοκαΐτη). Για να διαλύσω λοιπόν κάποιες «παρεξηγήσεις» κι επειδή πολλά χρόνια γράφομε για το Δρομοκαΐτειο χωρίς να γράφομε και λίγα λόγια για τον Δρομοκαΐτη, σκεφθήκαμε να περιγράψουμε, εν περιλήψει έστω, τη ζωή του Ζωρζή Δρομοκαΐτη, χρησιμοποιώντας τις ίδιες πηγές που χρησιμοποιήσαμε όταν εκδώσαμε τον σχετικό τόμο για τα «100 χρόνια Κοινωνικής Προσφοράς του Δρομοκαΐτειου, 1887-1997».

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

Ο Γεώργιος (επεκράτησε να τον λέμε Ζωρζή όπως τον μάθαμε) Δρομοκαΐτης λοιπόν, γεννήθηκε στον Κάμπο της Χίου κάπου μεταξύ του 1805-1810.

Ήταν ενορίτης της Αγιοδεκτικής κατ' αρχάς και του Αγίου Ιωάννη του Συερού, τον οποίον έκτισε ο ίδιος αργότερα, όπως αναφέρει στην ιδιόχειρο διαθήκη του!

Οι Δρομοκαΐτηδες προήρχοντο από οικογένεια Κωνσταντινοπολιτών³, που πιθανώς εγκατεστάθη, στη Χίο προ του 1453. Αρχικώς ελέγοντο Δρομοκαΐται, κατόπιν Δορμοκαΐται και τέλος Δρομοκαΐται.

Κι ερχόμαστε στο 1822 στη μεγάλη σφαγή της Χίου, όπου οι Τούρκοι κρέμασαν τον πατέρα του Ιάκωβο, μαζί με άλλους προύχοντες της Χίου (εδώ μας λείπουν πληροφορίες για το πώς βρέθηκε η μητέρα του Λούλα και η αδελφή του στην Κωνσταντινούπολη). Ο Ζωρζής μαζί με πολλούς άλλους άρρενες νέους μεταφέρθηκαν στην Κωνσταντινούπολη για να πουληθούν ως δούλοι. Ο Ζωρζής τότε ήταν ηλικίας 12-15 ετών. Εκεί ευτυχώς τον είδε και τον αγόρασε ο θεός του ο Μιχαήλ Αγγέλαστος! Έτσι ξεκίνησε ως... βοηθός στο μπακάλικο του θείου του, ο οποίος ήταν άτεκνος και τον είχε σαν παιδί του!

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ

Ο αεικίνητος και πανέξυπνος Ζωρζής (δεν γνωρίζω τη μόρφωσή του) σιγά-σιγά ανεδείχθη σε σημαντικό εμπορικό παράγοντα που επεξέτεινε την εμπορική του δραστηριότητα μέχρι και τη Βηρυτό (το Μπερούτι, όπως το έλεγε), όπου και εγκαταστάθηκε τελικώς και εργαζόμενος σκληρά απέκτησε μεγάλη περιουσία. Στη Βηρυτό γνώρισε και παντρεύτηκε την Ταρσή (Αναστασία) Φραγκοπούλου, της οποίας ο αδελφός Σταμάτης Φραγκόπουλος ήταν επίσης μεγάλος έμπορος. Η συνεργασία τους (σαν να πούμε: συνεργασία Μαρινόπουλου-Βερόπουλου) είχε σαν αποτέλεσμα την επέκταση των επιχειρήσεών τους προς την Αλεξάνδρεια και προς τη Μασσαλία.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΣΤΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΧΙΟ

Το 1859 έχοντας αποκτήσει πλέον μεγάλη περιουσία εγκατεστάθη μόνιμως στη Μασσαλία και δεν ηργάζετο αλλά ησχολείτο με φιλανθρωπία και κοινωνικά έργα. Στη Μασσαλία παρέμεινε επί 12ετία (μέχρι το 1871) λόγω όμως σοβαρής ασθένειας της συζύγου του (ψυχασθένειας;) επιστρέφει στη γενέτειρά του την Χίο όπου και παρέμεινε μέχρι το θάνατό του, το 1880 (η σύζυγός του απεβίωσε 3 χρόνια νωρίτερα). Τα 9 χρόνια που έζησε στη Χίο διέθεσε αρκετά χρήματα σε ευαγή ιδρύματα της Χίου και σε φιλανθρωπίες κι έκτισε και τον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννη του Συερού.

ΚΑΙ Η... «ΕΠΙΦΟΙΤΗΣΗ»(!!!)

Σε αυτό το διάστημα εξεδήλωσε την πρόθεσή του (σ.σ. τον φώτισε ο Θεός με αφορμή τη νόσο της συζύγου του;) να συστήσει ένα Ψυχιατρείο στην Αθήνα. Να σημειωθεί ότι η Χίος απηλευθερώθη το 1912, δηλαδή η όλη διαδικασία εγένετο «επί Τουρκικού εδάφους» και στην Ελλάδα ΔΕΝ υπήρχε Ψυχιατρείο (το «Δαφνί» έγινε το 1934)⁴! Την επιθυμία αυτή την εκθέτει σε επιστολή του που απευθύνει στους υπ' αυτού ορισθέντες εκτελεστές της διαθήκης του την οποία επιστολή αντιγράφουμε⁵ ως έχει:

«Εν Χίω την 17/29 Νοεμβρ. 1879

Προς τους κυρίους Ιωάννην Βούρον ιατρόν, Μάρκον Ρενιέρην, Ιωάννην Χωρέμην και Εμ. Χαρίλαον.

Εις Αθήνας

Αγαπητοί Συμπατριώται,

Επειδή είμαι προβεβηκώς την ηλικίαν, πριν αποθάνω, επιθυμώ δια των ολίγων χρημάτων, άτινα μοι έδωκεν ο Θεός, να κάμω κατά το παρόν δύο

έργα, τα οποία υποθέτω χρήσιμα δια τους ομογενείς μου και αναγκαία εις την Πατρίδα ημών. Επιθυμώ να συστήσω εν ιδιωτικόν Φρενοκομείον εις Αθήνας και να προικίσω το Γυμνάσιον της πατρίδας μου Χίου με εν χρηματικόν ποσόν ίνα βοηθήσω εις την διατήρησίν του. Ήθελα να μεταβώ αυτοπροσώπως εις Αθήνας ίνα ενεργήσω αυτά τα δύο αφού λάβω τας συμβουλάς ειδημόνων ανθρώπων· αλλ' η κατάσταση της υγείας μου δεν επιτρέπει την μετάβασιν ταύτην. Τούτον ένεκα παρακαλώ νμάς τους τεσσάρας, αφού πρόκειται περί κοινού καλού, να αποδεχθήτε το πράγμα, να ενεργήσητε όπως εγκρίνεται καλύτερα, σύμφωνα δε και με την ιδικήν μου επιθυμίαν, ως κατωτέρω.

Από διαφόρους μου ανταποκριτάς θέλουν εμβασθή εις τον φίλον μου κ. Εμ. Χαρίλαον χρήματα μου περί τας 800.000 fr. άτινα ο φίλος μου αυτός, καθ' ήν έχει διαταγήν μου, θέλει σύρη ή λάβη εις συναλλάγματα και διαπραγματευθή. Ενόσω τα χρήματα έρχονται εις χείρας του θέλει τα παρακαταθέσει εν γνώσει και των τεσσάρων υμών υπότοκα εις την εν Αθήναις Εθν. Τράπεζαν.

Εκ των χρημάτων αυτών σας παρακαλώ να χωρίσητε 300.000 fr., άτινα θα μένουν παντοτινά με τόκον εις την ως άνω Εθν. Τράπεζαν· οι δε τόκοι αυτών να πέμπωνται καθ' εξαμηνίαν εις τους Εφόρους του εν Χίω Ελλ. Γυμνασίου ίνα χρησιμεύωσιν δια τα τακτικά αυτού έξοδα, όπως θέλω διάταξη λεπτομερέστερον και δια της διαθήκης μου, τας δε 500.000 fr. σας παρακαλώ να μεταχειρισθήτε δια την σύστασιν του Φρενοκομείου.

Δια το οικόπεδον, την οικοδομήν και σκευασίαν του Φιλανθρωπικού τούτου καταστήματος είμαι γνώμης να εξοδεύσητε περίπου 200.000 fr. τα δε

υπόλοιπα 300.000 να μένουν ως προίξ του ιδίου καταστήματος, κατατεθειμένα υπό τόκον εις την μνησθείσαν Εθν. Τράπεζαν της Ελλάδος, ίνα καθ' εξαμηνίαν ομοίως δίδονται οι τόκοι δια να χρησιμεύουν εις τα προς διατήρησιν έξοδα, ήτοι μισθούς Ιατρών, Διευθυντού, νοσοκόμων και υπηρετών, και εις την διατροφήν και περίθαλψιν των πτωχών ασθενών όσους δυνηθή να διατηρή το κατάστημα. Εις την εμπειριάν σας απόκειται να εκλέξητε το γήπεδον, το σχέδιον της οικοδομής, την διακόσμησιν και να συντάξητε τον κατάλληλον οργανισμόν της διευθύνσεως. Εγώ μόνον σας παρακαλώ να ονομασθή με το όνομά μου και το της μακαρίας συζύγου μου, ήτοι να ονομασθή Φρενοκομείον Ζωρζή και Ταρσής Δρομοκαΐτη ή Πάφίλα, δια να μνημονεύονται τα ονόματα ημών εις έργον φιλανθρωπίας και χριστιανικής προς τον πλησίον αγάπης.

Σας παρακαλώ, αδελφοί και κύριοι, να δεχθήτε το βάρος τούτο και να κάμετε το έργον όπως νομίζετε προσφορότερον και οικονομικώτερον. Θέλετε έχει τον μισθόν του κόπου παρὰ Θεού και προσέτι την ευγνωμοσύνην ενός γέροντος, όστις δεν έχει την δύναμιν να εκπληρώσει ο ίδιος ό τι προτίθεται.

Δεν έχω αμφιβολίαν ό τι δια μέσον σας θα γίνουν τα πράγματα με φρόνησιν και την δυνατήν τελειότητα· εγώ δε θέλω παραδεχθή και επιδοκιμάση ό,τι πράξητε.

Σας παρακαλώ να μοι απαντήσετε εάν αναδέχεσθε το βάρος και ενίστε, αφού επιχειρήσετε το έργον, να με ειδοποιήτε περί των προόδων αυτού.

Σας ασπάζομαι εν αδελφική αγάπη και με την πεποίθησιν ό τι δεν θα αρνηθήτε το ζήτημα μου.

Πρόθυμος

(υπογρ.) Ζωρζής Δρομοκαΐτης»

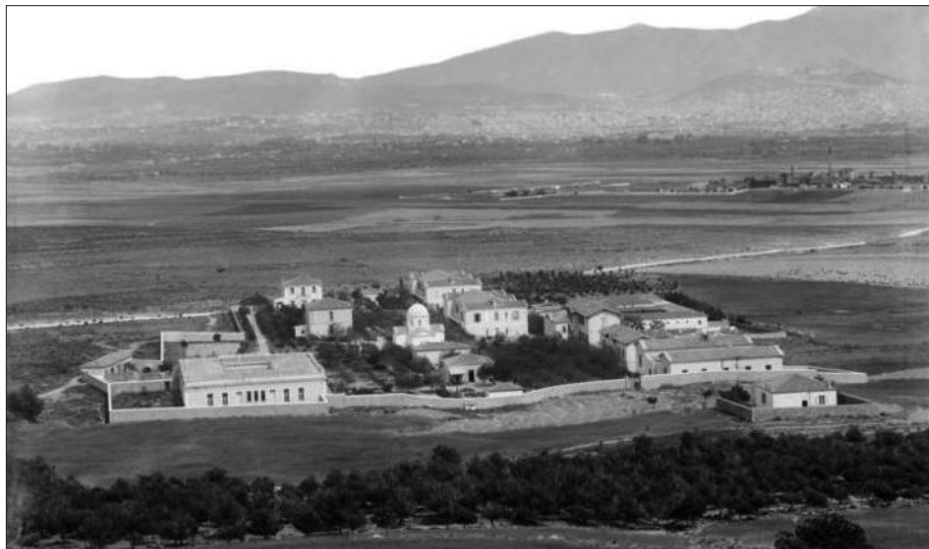
Η διάθεσις ενός τόσο σημαντικού ποσού δια φιλανθρωπικούς σκοπούς δεν ήτο δυνατόν βεβαίως να αφήσει αδιάφορον την κοινήν γνώμην της εποχής εκείνης. Ούτω εις το υπ' αριθμόν 3ο φύλλον της 3/15 Ιανουαρίου 1880 της εφημερίδος ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ «ΧΙΑΚΗ» (Εφημερίς Πολιτική και Εμπορική) η οποία εξεδίδετο εις Κωνσταντινούπολης διαβάζουμε το εξής σχόλιον με τον τίτλον:

Ο ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΤΟΥ ΚΟΚΚΑΛΑ ΕΡΗΜΙΤΗΣ

«Μετ' εθνικής υπερηφάνειας αναγγέλλομεν και ημείς εις το απανταχού χιακόν δημόσιον ό τι ο γνωστός εν Χίω επί πλούτῳ και φιλοπατρία ομογενής κ. ΖΩΡΖΗΣ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΗΣ απεφάσισεν αμετακλήτως όπως εν μέγα μέρος της μεγάλης αυτού περιουσίας διαθέση προς ίδρυσιν Φρενοκομείου εν Αθήναις. Μανθάνομεν ό τι ο γενναίος ούτος πατριώτης ουδεμιάς θέλει φεισθή θυσίας όπως το κατάστημα τούτο διοργανωθή δια τρόπον ομοίου των μεγαλυτέρων του είδους τούτου της Ευρώπης καταστημάτων. Το δια το όντως φιλάνθρωπον τούτο έργον απαιτούμενον χρηματικόν ποσόν παρακατέθηκεν ήδη ο κ. Δρομοκαΐτης παρὰ τη Εθνική της Ελλάδος Τράπεζη, εξελέξατο δε και εφόρους του συστηθησομένου καθιδρύματος τον Διευθυντήν της Εθνικής Τραπέζης κ. Μ. Ρενιέρην, ως και τους εν Αθήναις ευυπολήπτους και αξιοτίμους Χίους κ.κ. Ι. Βούρον ιατρόν και Ι.Μ. Χωρέμην. Το καθ' ημάς αποκαλύπτομεν την κεφαλήν και μετά βαθύτατον σεβασμού διερμηνεύομεν τῳ γενναίῳ τούτῳ πατριώτη την ζωηράν του ημετέρου Εθνους επί ταις τοιαύταις γενναίαις αυτού πράξεσιν ευγνωμοσύνην».

Αφού οι προαναφερθέντες εκτελεστοί της διαθήκης του εδέχθησαν την

ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟ

τότε...

... και τώρα

εντολήν και ύστερα από τις σχετικές συνεννοήσεις, ο Ζωρζής Δρομοκαΐτης συνέταξε την διαθήκην του, μίαν δημοσίαν, ενώπιον του προξένου της Ελλάδος εις Χίον Κων/νου Πολυμέρη εκπληρούντος κατά νόμον και καθήκοντα συμβολαιογράφου, και μίαν μυστικήν. Αποσπάσματα των δυο αυτών διαθηκών παρατίθενται κατωτέρω⁶:

Αντίγραφον αποσπάσματος της Δημοσίας Διαθήκης του αοιδίμου Ζωρζή Δρομοκαΐτου ή Πάφιλα, όπερ αφορά το προς το Φρενοκομείον Ζωρζή και Ταρσής Δρομοκαΐτου ή Πάφιλα Κληροδότημα Εν Χίω σήμερον τη δεκάτη τρίτη του μηνός Φεβρουάριον του χιλιοστού οκτακοσιοστού ογδοηκοστού έτους, ήμερα Τρίτη και ώρα ογδόη προ μεσημβρίας, εν τω Ελληνικώ Προξενικώ Καταστήματι κειμένω επί της οδού Απλωταριάς της πόλεως ταύτης, ενώπιον εμού Κωνσταντίνου Πολυμέρη, Προξένου της Ελλάδος, ενταύθα εδρεύοντος, ενταύθα εκπληρούντος κατά Νόμον και έργα συμβολαιογράφου, ενεφανίσθη ο γνωστός μοι κ. Αμβρόσιος Σκυλίτζης έμπορος κάτοικος ενταύθα, όστις με παρεκάλεσεν εξ ονόματος του κυρίου Ζωρζή Δρομοκαΐτη ή Πάφιλα, όπως μεταβώ εις την εν Κάμπω οικίαν του και συντάξω την Διαθήκην του ΣΤ' -Να καταθέσωσιν επίσης εις την αυτήν Τράπεζαν της Ελλάδος φράγκα πεντακόσιας χιλιάδας⁷, αριθ. 500.000 ή την αξίαν αυτών, εκ των οποίων οι εκτελεστοί της διαθήκης μου θέλουνσι μεταχειρισθή φράγκα διακοσίας χιλιάδας αριθ. 200.000 ή την αξίαν αυτών προς ανέγερσιν Φρενοκομείου εις οιονδήποτε μέρος της Ελλάδος εγκρίνουσιν, ούτοι δε θέλουν συντάξει καταστατικόν επί τη βάσει του οποίου θέλει διοικείσθαι το Φιλανθρωπικόν τούτο κατάστημα και θέλει φέρει το όνομα «Ζωρζή και Ταρσής Δρομοκαΐτου ή Πάφιλα Φρενοκομείον» θέλει δε μένει το υπόλοιπον του ποσού τούτου των πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων ήτοι φράγκα τριακόσiai χιλιάδες αριθ. 300.000 ή την αξίαν αυτών εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος προς διατήρησιν του Φρενοκομείου τούτου εκ των τόκων αυτών

Διατάσσω και διορίζω εκτελεστάς της παρούσης διαθήκης μου τους ειλικρινείς φίλους μου κυρίους Ιωάννην Χωρέμην και Εμμανουήλ Χαρίλαον ως και τον κ. Μάρκον Ρενιέρην, διοικητήν της Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδος, εις τους οποίους να προστεθή ως εκτελεστής μόνον δια την ανέγερσιν και διατήρησιν του Φρενοκομείου ο αξιότιμος ιατρός κ. Ιωάννης Βούρος, ο οποίος να συνεργάζεται μετά των άλλων εκτελεστών μόνον εις τας υποθέσεις του Φρενοκομείου και ουχί εις καμίαν άλλην. Παρακαλώ δε αυτούς να δεχθώσιν το βάρος τούτο δίδων αυτοίς την πλέον εκτεταμένην εντολήν και εξουσίαν και χωρίς οι εγκαθιστάμενοι κληρονόμοι μου να δύνανται να φέρωσι το ελάχιστον πρόσκομμα εις τας ενεργείας

Εν ή περιπτώσει παραιτηθή ή δι' οιονδήποτε άλλον λόγον εκλείψει εις εκ των εκτελεστών της διαθήκης οι έτεροι δύο θέλουνσιν εκλέξει τον τρίτον.-

Ατυχώς όμως ο Ζωρζής Δρομοκαΐτης δεν πρόφθασε να ιδεί πραγματοποιούμενο το έργο για το οποίο διέθεσε το μεγαλύτερο μέρος της τεράστιας περιουσίας του, γιατί στις 20 Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου 1880, πέθανε στο σπίτι του στη Χίο, όπου και ετάφη.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΑΔΕΙΑΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τη 27 Μαΐου 1887 - Φύλλον 114 - Σελίς 529

ΝΟΜΟΣ ΑΦΙΔ'

Περί αδείας συστάσεως ιδιωτικού Φρενοκομείου

εκ του Κληροδοτήματος Δρομοκαΐτου.

Άρθρον 1. Επιτρέπεται εις την Κυβέρνησιν να χορήγησιν την άδειαν συστάσεως φρενοκομείου εκ του κληροδοτήματος Ζωρζή Δρομοκαΐτου, συμφώνως προς τας περί συστάσεως δημοσίων φρενοκομείων διατάξεις του από 22 Μαρτίου 1862 υπό στοιχ. ΨΜΒ' νόμον.

Άρθρον 2. Το επί των Εσωτερικών Υπουργείον, εις την άμεσον του οποίου εποπτείαν θέλει υπάγεσθαι το ίδρυμα τούτο, ού ο κανονισμός θέλει υποβληθή προηγουμένως εις έγκρισιν υπ' αυτού, δύναται να άρη την άδειαν ταύτην καθ' ήν περίπτωσιν το υπό της διαθήκης του ιδρυτού ταχθέν διοικητικόν συμβούλων δεν συμμορφούται προς τας διατάξεις του εν τω άνω άρθρω μνησθέντος ΨΜΒ' νόμον».

Αφού τελείωσαν οι νομικές διατυπώσεις και συνεστήθη πλέον ως Νομκόν Πρόσωπον το ψυχιατρείον (Φρενοκομείον), οι Εκτελεσταί της διαθήκης έστρεψαν τις ενέργειες τους στην εξεύρεση του καταλλήλου χώρου για την ανέγερση του Θεραπευτηρίου.

Απευθύνθηκαν προς την Ελληνικήν Κυβέρνησιν η οποία εκτιμήσασα την μεγάλην σημασίαν του έργου και την χρησιμότητα για την χώρα, δεδομένου ότι δεν υπήρχε στην Ελλάδα άλλο ψυχιατρείο (εκτός βεβαίως του πεπαλαιωμένου και ακαταλλήλου ψυχιατρείου Κερκύρας το οποίο είχαν ιδρύσει οι Άγγλοι το 1838 δια της μετατροπής ενός στρατώνος εις Φρενοκομείον), παρεχώρησε δωρεάν προς τον σκοπόν αυτόν μίαν μεγάλην έκτασιν από 321.429,50 Β. στρέμματα που βρίσκεται στην περιοχή Αγία- Βαρβάρα του Δαφνίου κατά μήκος της Ιεράς Οδού.

Το σχετικό παραχωρητήριο που φέρει την υπογραφή του τότε Υπουργού των Οικονομικών Χαρίλαου Τρικούπη έχει αριθμόν 258 της 24ης Μαΐου 1883.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Δηλοποιεί

Ότι δυνάμει του από 30 Απριλίου 1883 Νόμου ΑΡΚΕ' παραχωρούνται δωρεάν προς ανέγερσιν φιλανθρωπικού καθιδρύματος δια νοσηλείαν και περίθαλψιν των υφ' οιονδήποτε ψυχικού νοσήματος πασχόντων, υπό την επωνυμίαν «Φρενοκομείον Ζωρζή και Ταρσής Δρομοκαΐτου», αι κατά θέσιν Αγία Βαρβάρα του Δαφνίου κείμεναι γαίαι εκ στρεμμάτων τριακοσίων είκοσι ενός και μέτρων τετρακοσίων είκοσι εννέα και 50% ως κατωτέρω περιγράφονται.

Αι παραχωρούμεναι αύται γαίαι μετά των επ' αυτών καταστημάτων και πασών των βελτιώσεων και εμφυτεύσεων επανέρχονται εν τη κατοχή και κυριότητι του Δημοσίου μη οφείλοντος ουδεμίαν αποζημίωσιν προς ουδένα, αν ήθελε παυσει να ενεργή το φιλανθρωπικόν τούτο καθίδρυμα ή μεταβληθή προς έτερον σκοπόν.

Αι γαίαι αύται ούσαι ενοικιασμένοι μετά και άλλων παρά του Δημοσίου υπενοικιάσθησαν υπό του Ε. Χαρίλαου, όστις δια της από 21 Απριλίου 1883 αιτήσεώς του καταχωρηθείσης εν τω πρωτοκόλλω του Υπουργείου τούτου με αριθμόν 28832 πρωτοκόλλου παρεχώρησε ταύτας προς τον αυτόν σκοπόν, παραιτηθείς πάσαν αποζημίωσιν κατά του Δημοσίου.

Καταμέτρησις: (σ.σ.: Λεπτομέρειες άνευ σημασίας).

... ήτοι το όλον στρεμ. βασιλ. τριακόσια είκοσι εν, μέτρα τετρακόσια είκοσι εννέα και 50%.

Προς βεβαίωσιν εξεδόθη το παρόν παραχωρητήριο.

Εν Αθήναις τη 24 Μαΐου 1883

Ο Υπουργός των Οικονομικών

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Εθεωρήθη και κατεχωρίσθη εις το Γεν. Βιβλίον των εκποιήσεων υπό τον αριθ. 182982.

Εν Αθήναις τη 1 Ιουνίου 1883

Ο Πρόεδρος του Ελ. Συνεδρίου

Ι. ΣΟΥΛΤΑΝΗΣ

² Το κείμενο που (θα) διαβάσετε άρχισε να γράφεται τον Φεβρουάριο του 2016.

³ Για περισσότερες πληροφορίες για τους προγόνους του Δρομοκαΐτη, βλέπετε στο τέλος του πονήματος: Χίος και Χίον υπό Αμάντου Κωνσταντίνου - Ακαδημαϊκού.

⁴ Εις δε την Κέρκυρα, που ήταν τότε υπό Αγγλικήν Κατοχήν, υπήρχε ένα πολύ υποτυπώδες Ψυχιατρείο.

⁵ Πλήρης αντιγραφή από το πόνημα του Νικ. Ρομποτή, Επιτίμου Γενικού Διευθυντή του «Δρομοκαϊτείου», αειμνήστου σήμερα!...

⁶ Προς οικονομίαν χρόνου (και χώρου) παραλείπω την Μυστικήν Διαθήκην, η οποία επαναλαμβάνεται σχεδόν αυτούσια εις την Δημοσίαν Διαθήκην.

⁷ Γαλλικά φράγκα, όχι δραχμές.